

ଭକ୍ତିଦୀପିତା ।

ଅପେକ୍ଷା ତା ୮ ରଖି ଶନିବାର

ଶ୍ରୀକବାଦ ।

ଜିତକାଳ ପଞ୍ଜାମଳି—ବଢ଼ିଗତ ବିଜା-
ପାହେଦର କନ୍ଧପୁ ତେମାମଣିକ ସହିତ
ତାଳବେର ସୁବସନ୍-ପାହେଦର ଶୁଭଦିବାଦ
ପଞ୍ଜାମଳେ ଯାଇଥିବୁ ଉତ୍ତର ଦିବାତ୍ତୋଷବେର
ପ୍ରାଣଦିବକା ସକାଶ କେତେବୁ ନିମନ୍ତେ
ଲାଗା ଏବଂ ଉତ୍ତର କନ୍ଧକୁ ପହାଦ ତାଳବେରର
ଲାଗା ଏବଂ ଯୁବରତ ସାହେତମାନେ ନତ ୨୨
ରାତ୍ରି ଦିନ ମୋତରପାଇ ଯେବେଳ କଟକରୁ
କରୁଗଲ ଯାହାକବିଦୟାରୁ । ବିବେଷ୍ଟାରେ ରକ୍ତ
ଧୂରତ୍ୟାକ ସମ୍ମରତହେଉ ଆମ୍ବେମନେ ଅନ୍ତରେ
ପହାଦ ଏହି ଜାମକାକରୁଥାଏ । ଉତ୍ତର ଉଷ୍ଣବେର
ଯୋଗତାକ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ
ମାଦିଲୁ ଉତ୍ତରର ଶୁଭ, ସଜମହୋଦୟ-
ମାନଙ୍କ ଉକଟରୁ ଗଣ୍ଠି ଏ ନିମହାଶ ପାହି
ପାଇଥାଏ । ମାତ୍ର କାବା କରାଣ୍ଟୁ ନିମ-
ଦ୍ୱାରା ରଘାତର କି ଅଭିନେ ସୁବା ଦୂରତର
କହ ନବଦଶ୍ମିଜାର କଲ୍ୟାଣ ପାମଳ କହୁ-
ଅଛୁ ।

ଜମାଲପୁର ବାଲକା ସ୍କୁଲ

କମାଳମୂର ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନତ
ଭାଇଙ୍କା ଉଦ୍‌ବଳିତାରୁ । ଉଦ୍‌ବଳି ସତି
ମ୍ଭାଜମ୍ବ ଏବଂ ପାର୍ବତୀ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନ-
ଙ୍କର ଆମ୍ବାଧର । ବର୍ଷମାତି ସେହି ଉଦ୍‌ବଳିମୂର
ପର୍ମାନାଳ ଏବଂ ଗ୍ରାମ ଲୋକମାନେ ପେହି
ଉଦ୍‌ବଳିମୂର ମନ୍ତ୍ରେଳ (ଆଦର୍ଶ) ସୁଲଭେ
ପରିଣତ କରିବା ନମନ୍ତେ କଟକ କୃଷ୍ଣଭାବ-
ଚାର୍ଚରୁ ଆବେଦନ ପାଇ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।
ଲୋକେବିବୋର୍ଚର ଉଦ୍‌ବଳିରମଧ୍ୟକି ଏହି କୃଷ୍ଣକୁ
ହୁଲ ଉଦ୍‌ବଳିରମଧ୍ୟକି ଉପ୍ରକାଶିତ
ପର୍ମାନାଳଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନତା କରିଅଛନ୍ତି । ସୁଲଭ
ଭଲ ବହୁଧିକା ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉନ୍ନତପରିଚାଳନା
କେତେବେଳେ ଅନୁଭବାନ୍ତର ଅବଶ୍ୟକ ସୁଲଭ
କରିବେ କୋରି ଆମାକର୍ତ୍ତା ।

ବିଜ୍ଞାନକାଳୀନ ପରିବାର ।

ପୁଣ୍ୟ କଳିବୋର୍ତ୍ତ ଏବଂ ମିଳିବୁଗାଲିକ
କହାଯେଇଲାର କରିବାରେତୁ ନିକଟରେ
ଦୀର୍ଘ ବେଶର କେତେବେଳେ ଏହାର ଅସୁନ୍ଦରାର କଥା
କଣାର ପ୍ରତିବାର କମଳାକରିବାରେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
କହିଥିଲୁ, କଥା ତ ସମ୍ବନ୍ଧର ସମାପ୍ତିକୁ
ଠିକ୍‌କାରେ ଦିବେ କରିବାକୁ କରିବାର କଥା
ମାନନ୍ଦ ଆଧୁନିକ । କାହାକାଳ ଯୋଗେ କଲ
ପଢକ କହାଯାଇବୁ କହିବାକାରି
କାଟିର ସନ୍ତକ ଦୁଇନିଜକଟର କଷାଯତର
ବହୁ ଦେ ଗୋଟାଏ ଦୂର୍ଜନ୍ମକୁ ଆଗମ୍ଭୁ । କବୁ-
କୁକର ନଶୀଯାଏ । ସହିତ ସବରାମନୀ
ଗାହାରିବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅବ୍ୟାକୌଶଳ କରିଯୁ
ପ୍ରତିକରିବାଯାଇ ଥାଇବାହି । ଜାତୁକଳ ନମଣ୍ଡି
ପ୍ରତିର ଧନ ଆବଶ୍ୟକ । ତମା ଧରିବି ଏ
ନାହାର୍ଯ୍ୟକରିବା କଷ୍ଟକର କୋର କହିଥିଲେ
ତେଣୁ ଦୁଇରାତିର ପକୋବାର ଏବଂ
କୁଦକେଇର ମନ୍ଦର ମରାପତାର ହଜୁମାଦକ
ପରିହତା ଭାଗରେ ନିର୍ମିତକରିବା । କିନ୍ତୁ କହି-
ଅନ୍ତର୍ମାନ ମହାମାତ୍ରା ଦେଖିବାରର ଏହି ନାଁର
କରୁବାଯାଇ ଅଛିକନ୍ତବାରିମନକେ ଅଗ୍ରପ୍ରତିକରିବା ଦ୍ୱାରକର । କବିପାଠିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି
ନିର୍ମିତର ନଥୀ ଶୁଣି ଆବଶ୍ୟକ ଅପ୍ରକଟିତ ହେବେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ମରାଗିଥିଲା ।

ବର୍ଣ୍ଣାଖଳେକଳ ପରେ କନିକା ଲୁଳଖଣ୍ଡ
ପକା ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅମେଳ, ଅଶାନ୍ତ ଜାପାନ
ହୋଇଥିଲା । ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଦେଖୁଣେ
ସେହି କ୍ଷତ୍ରକୁ ଜାଗ ବୋଲି ପୋଲି
ରିପୋର୍ଟ ଦିଇବାରୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଖ କେତେବେଳେ
ଲେକଳୁ କାହିଁଦିନ ଏକ ଅର୍ଥଦିନ ପ୍ରକାଳ
କରିଥିଲେ । କରିବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କେତେକ କଣ ପାତ୍ରଦିନ ବରୁଚିରେ ହାତ
କୋର୍ଟରେ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲର
ବର୍ତ୍ତର ହାଲକୋର୍ଟ ନିଷ୍ଠାକର କରିଥିଲୁଛି
“ଦିନ ଦ୍ୱୀପ ସହି ଅସତ୍ୟକୀୟମାନ
କର ସମ୍ଭବନାହିଁ ।” ମାନ୍ତ୍ରମୁଖ ଗୋଟିଏ
ରିପୋର୍ଟରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ହେଉଥିଲା
ଅଛି । ଦାଲକୋର୍ଟ ନିଷ୍ଠା ଅନୁମାନେ ବହୁ
ବାକୁ ଉତ୍ତର ଦୋଷିଶ ରିପୋର୍ଟ ଯୋଗିବା
ପରି ଲୁହନ ବୁଝାଇଲା । ଏ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବ
ପାଦେଶିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଜ୍ଜରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା
ଗୋଟିଏ ତତ୍ତ୍ଵ କରିବ ନାହିଁ କାହିଁରେ ପ୍ରକାଶ
କରିଯାଉଥିଲା । ମାତ୍ର ମ୍ୟାନ୍ଦାର୍ଶକ ସାହେବଙ୍କ
ପ୍ରତିକବ ଫଳରେ ତହା ହୋଇପାରିଥିଲା ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହାଲକୋର୍ଟ ଆସାର ମନ୍ତ୍ର
କଥରେ କରିବା ମେଲି ବିଷୟରେ ଅସତ୍ୟକୋ
ମାନଙ୍କ କର୍ମୀଙ୍କ ପ୍ରତିପନ କରିଥିଲୁଛି
ହାଲକୋର୍ଟ ପ୍ରଦତ୍ତ ବୟବ ଅବିକଳ ପ୍ରକାଶ
ପାଇପରିବରେ ପକିଶିତହେସି । ଅର୍ଜିପାଠକ
ମନ୍ତ୍ରକ ଚର୍ଚିରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅବଗତହୋଇ
ପାରିବେ । ହାଲକୋର୍ଟଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ଶୁଣି ମଧ୍ୟରେ
ମେଲି କରିବାରେ ଜାରିବା ସକ୍ଷାତ୍ ଦେଶରଙ୍କ
ଭବିତାରେ ଥିବାର ଜଣ ଯାଏ ।

ପ୍ରାଚୀ-ଉମ୍ମେଳ ଅଶାନ୍ତି ।
ପ୍ରାଚୀ ଦେଲୁକୁୟନ ପଦ୍ମର ନାତପରା ତା
ପାଇଁ କମୀମ ଦେଖଇ ଅନ୍ତରେଷ୍ଟ ଆନନ୍ଦ
କରିଥିଲା କଥା ଯାଠକମ କେ କାଣ୍ଟା । ପେମାରେ
ବିନ୍ଦୁ କର୍ମୀମା ହିଲକା କରି ସତ୍ୟରେ ତଥା
ଦେଇକାନ୍ତି କର୍ମୀମାର୍ଦ୍ଦମାର ବିକା କାଳକୁଳ
ଅବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଥିଲୁ, ଏପରି ପୁଣେ ଏ
ପ୍ରାଚୀକୁ ହୃଦୟରେ ପ୍ରାସାଦକୋରିଲୁ ତଥାପାଇଲା
ତାହା ଦେଇକାନ୍ତି । ବେ ତନକେଷରେ ତାଙ୍କମରେ ଏକ
କର୍ମୀମା ଏକ ତତ୍ତ୍ଵ ପରିଚୟରେ ଆଗାମୀ
ହୃଦୟ ଦେଇବିଲା ଏବେ ସୁବୀରା ପେମା
କରୁଥିଲା । ତରୁ ପରିଦୂରର ସାର ଦୂରର
ମେସ୍ୟ ଦେଇ ତଥାପି ତେବେକୁ ପଢିବା
କର୍ମୀମା ଯୋଗେ ପ୍ରାଚୀର ଦିଶେ ଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା
ଏହି ପୁଣେ ପ୍ରାଚୀର ଦିଶେ ଯନ୍ତ୍ର କରି ଏ
ବରଦିନ ମୁଣ୍ଡା ପଢିଦେଇ ନ ପାଇଲେ କର୍ମୀମା
ଏହି ଅଳ୍ପ କରି ଦେବେ ପ୍ରାଚୀ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ
ଏହି ମୁଣ୍ଡ ଅଥବା କର୍ମୀମା କରିବିବ ତରୁ
ପ୍ରାଚୀର ଅଧିମଧ୍ୟରେ କାହା ଦେଇ କରିବା ପାଇଲା
କରିବାର ପଦପ୍ରକାଶ, କର୍ମୀମାର ସମ୍ମାନପଦରେ ପ୍ରାଚୀର
କର୍ମୀମା ବୋମାବାବା ପେଇମାନ ଭାଇ ଦେଇଥିଲା
କରିବାକରୁଣରେ ପରିଷ୍ଠୀ ପଢିବାକରୁ କରିବା
ମୁଣ୍ଡାର । କେଇବାହି କରୁ କେଇଅଛି କରିବା
ଏହି କରୁଥିଲା, ମାର ପାଢିଲେ ଦିଶାରକ
ବାହ୍ୟର କରି ଠେଲୁ ଦେଇ ବେଳାଇଲା
ତଳ ଦେଇଥିଲୁ, ବେଳ ପଥ ଭବରେ ପଥର
କି ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଓରଟାଇବା ଦେଖୁ ବିନ୍ଦୁଥିଲା,
କର୍ମୀମା ପ୍ରକାଶ ମୁଣ୍ଡ ନ କରି ପ୍ରେପା
ଦିବେ ପରିଷ୍ଠୀମାରକ, ବଧା ଦେଇଥିଲା,
ଶୀ ପେଇଦିମାରକୁ ଅବେଳା ଦେଇଥିଲା ତେ
କରୁନନକ କେବଳ ପଢିଲେ ମୁଣ୍ଡ କରି
କରି ଥିଲା ଏହିକରି କାନାବାବରେ
ପାଦୁର ଲାଙ୍କ ରେଖ ଦେଇଥିଲା । ପରିବେ
ପ୍ରାଚୀ ପାଦୁର ହେବ କମାନ ପରିଷ୍ଠୀ
କରି ।

କଲିକତା ଓଡ଼ିଆ ସମାଜର ସାଧାରଣ
ସଙ୍ଗାନକଲର ପ୍ରତିବାଦ ।

କଲିକଟା ଓଡ଼ିଆ ପମାଳର ଅର୍ଥକିମ୍ବା
ପମାଳକ ଉତ୍ତରପୁଣେ ପାପିବରେ ଟକଣ
ଥିଲେ ଯେ “ଶାକର କର୍ଯ୍ୟଧାରୀ-ପାପ
ପାଧାରୀ ପମାଳକ ନବଟଳୀ ପଠାଇ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଶତ୍ରୁ ରମିତ କହି ବ୍ୟାଗର ଥିଲା
କାଗବପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପ୍ରାକାବକରି ଅଛନ୍ତି
ଏଥର ପ୍ରତିବାତରେ ସାଧାରଣ ପଣ୍ଡିତ
ଶ୍ରୀ ବନତହାସ ମହାନ୍ତି ମହାଶୟଦ ଆମୁମା
କଣ୍ଠାରଥାନ୍ତି ଯେ “ ସେ କାର୍ଯ୍ୟଧାରୀ
ପାଇବାହାନ୍ତି ଏବ ପାଦ ବିଲ୍ଲଗର ଖେଳୁ
ଦିଲ୍ଲିବକହି କହା ଥେ ସମ୍ମାନୀୟ ଦେଇ
କାରଜିପାତ୍ର ଦାଙ୍ଗପାତ୍ରକ କାହିଁ । ” ତେଣୁ
ସକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କସି ପରାମର୍ଶ
ଏଥର ଆସୁବଳହ କରିଗା, ନିଅ୍ୟ ପ୍ରକାର
କରିବା, ଅକାରଙ୍ଗରେ ସ୍ଵର୍ଗପଥର
ନିଷ୍ଠାକରିବା ଶିଖିବ ବିଜ୍ଞାନାଳକ ବା
କଦାର ପ୍ରଶଂସାର ତିକ୍ଷ୍ଣ କରେ । ଆଜି
ସେମନ୍ତେ ଏହି ଦୋଷ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ
କରିବେକି ।

ଅଜ ଥାଣ୍ଟମରେ ବିବାହ

ଏ ନଗରର ବାଳୀରାଜ୍ଞିବାସୀ, ସୁତିକ ଶ୍ରୀତ ପଣ୍ଡିତ ପଦ୍ମବିହାର କାନାରୀ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରପତର ପଦ୍ମବା ଅକ୍ଷ୍ୟା ଏକ ବାଲିକାର ଗତ ୧୯ ତାରିଖ ବାହୁ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆଶ୍ରମପତ୍ର ବିବାହକ୍ଷାସ୍ତବରେ ଯେ ମନେବା ନ ମନେ ରହ ଅବେଳା କୃତ୍ତବ୍ୟକ ନମହିତ ଯାଇଥାଏ । ଅଶ୍ରମ କନିକର ସରାଂଶର ସହିତ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବାହୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ ସକଳ ଆଶ୍ରମକ ନରାଜ୍ଞିକେମ୍ବ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଅଭିଭାବ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଦେବାହୁ ଦେଖିବାର ବହବମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ ପିତାଧୂପ ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରର ବ୍ୟାପ୍ତିର ସୁପର୍ତ୍ତିର ରାତରେ ବରଗାସିମାନଙ୍କୁ ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବାହୁ ଦେଖାଇ ଆଶ୍ରମ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଗର ବସନ୍ତ ଆସିବାରେତେବେ ବାହୁ ପୁଣ୍ୟରାଜ୍ଞିବା ତଣିଷ୍ଠ ଦ୍ୱାରାକେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ବାରେ ବାଲିକାଙ୍କର କଳକ ହେଲାଥାଏ । କେତ୍ର ମନେ ତ କର ମଧ୍ୟବତ୍ତ କୁନ୍ଧାରେ ଦିକାହୁ ହେଲାପରି କାହାମନ୍ତର ଯାଇଥିଲା । କିମ୍ବା କର୍ମବକ୍ଷମ ନରାଜ୍ଞିକେ ଦେବାହୁ ହେଲାଯାଇଥାଏ ।

ମାରକ ମୟରୁ କେନ୍ଦ୍ରିକ
କରୁଥିଲୁ କେବା ଏ ଅଳକାର ପ୍ରଦେଶ କରି
ଏହି ଅଛୁନ୍ମପଥରୁ ନାହିଁ ଶୌରୁକ ଦ୍ୱାରାଯାଇ
ଆହୁମ କରିବି ଅଛୁନ୍ମର କାଳକ ବାଲିକାମ
କିମ୍ବା ଯାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧକଲାପୁ ତାହା
ସଂକାଳିତ ଦର୍ଶନର ଜାଗାଯାଇଥିଲା ।
ବାରୁଦୀର ରେବକ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଧରୁ ପୁଣ୍ୟ
ମୟ । ଏହି ଅକାଶାଶମ ପରି ଅଛୁନ୍ମ
ଦେଖିବାରେ କରିବାର ଅଧିକରି ସୁ
ପର୍ବତୀ କରୁଥିଲୁ, ଏହି ଦରକାଳୀନ

ପାଞ୍ଜାବରେ ମାନନ୍ଦିତ

ବିଶେଷ କାମ୍ପ ହେଉ କାନ୍ତିରାଜମାର ପୁଣ୍ୟକାରୀ
କରିଗ ଦୁଇହାତ୍ତ । ଘରର ଦିନ ପଦମ୍ଭାବେ
ବେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲେଖ ଶୀଘ୍ରରେ କରୁ
ଅଛନ୍ତି, ଏବେ ଅକାଳରେ କାଳକରଳିତ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି । କଥାରୀ ସହରାଇବାର ନେବାନ୍ତାକା
ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ତେଜ୍ବା କ ଥିଲ ଉଦତ୍ୟେ ଦୂରେର
ନିଷୟ । ତୁମ୍ଭୁ କୁରୋଟ ତହିତାନ୍ତିପାନକର
ଦ୍ୟାମୁକର ବହି ବିଥାଏ । ଗୋଟିର ପରା
ଏକ ସଜ୍ଜିତିମାନେ ଦେଖାଯ ଶେଷେତିରେ ଏକ
ଲେଖପାଖାଇଶଙ୍କ ହାତ ଉପର ପିଲ । ହେମାତେ
ଦେଖାଯ କକଖାଖାଇଶଙ୍କର ଦୂର ଏବେ ଆକାଶ,
ଅଦ୍ୟତନରେ ଏବେ ହାତରେ ସମତାର ସୁଧା
ହେମଦେ ଏ ଦେଖିଲେ ମହୋନେଜା ହେଉ ନ
ଦିବ୍ୟା ଅଭୀନ୍ତ ପରିତ ଶର ଶର୍ମ୍ୟ ।

ରତ କିମ୍ବଳ ସମ୍ମାନ ଅକ୍ଷରେ ଅନ୍ତରେ
ଅୟୁବେଳୀର ଶୋଭା ଅବର୍ଥିତା କେବେ
ପ୍ରତ୍ୟେକମାତ୍ରେ ପ୍ରତିକାରି କରିପାରୁ ଏହି
ପ୍ରାଚୀକ ପ୍ରାଚୀକ ଅୟୁବେଳୀର ଜୀବନାତ୍ୟ ପ୍ରଧା-
ନ୍ମାର ଚିତ୍ରାବଳୀରେ ବୋଲି କର୍ତ୍ତାଙ୍କେ କର-
ଅନ୍ତରୁ । ଲକ୍ଷମଧରେ ଅବର୍ଥିତାକୁ ଅବର୍ଥି-
ଦେଲୁ ଯେ ମାତ୍ରାର ଏହି କରିବାକୁଠାରୀ ମାମର
ବିଭିନ୍ନମାତ୍ରେ ସେଠାର ମୋଟିଏ କରି ଧରାଇ
ଅୟୁବେଳୀର ଅୟୁବେଳୀର ପ୍ରତିକାରି କରିବା
ଅନ୍ତରୁ । ମୁହଁରମୀର ଲିଙ୍ଗବାୟୁ କରିବାର
ପ୍ରକାନକରିବାକେ । କରିବାର କରିବାର ଏବଂ
କରିବା ପାଦାଶ ସେମାଟିଟ କୁଣ୍ଡିକୁର୍ତ୍ତାର୍ତ୍ତ କରି
ଦଳେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଲୁଣ୍ଟ । ମେହି-
ମାନେ ଶୁଭରାତ୍ରା ଏହି ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାକୁ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ କୋର୍ତ୍ତ କରିବାରେ
ମାନକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ କରିବାରେ
ଏହି କରିବା କରିବାର୍ତ୍ତାର୍ତ୍ତ କରିବା କରିବା
କୁଣ୍ଡିକୁର୍ତ୍ତାର୍ତ୍ତ କରିବା କରିବା । କରିବାର୍ତ୍ତାର୍ତ୍ତ
କରିବା ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତା କୋର୍ତ୍ତାର୍ତ୍ତ କରିବା
କରିବା । କରିବାର୍ତ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କୋର୍ତ୍ତାର୍ତ୍ତ କରିବା
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାର୍ତ୍ତ କରିବାର୍ତ୍ତ ଏ କରିବାର୍ତ୍ତ କରିବାର୍ତ୍ତ
କରିବା ପରିବଳନ କରିବା କରିବା । ଅମ୍ବ
ମାନକର କରିବା ଅନ୍ତରୁ ମୋରର ଅନ୍ତରୁ
ଏହି ଅୟୁବେଳୀର କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବାର୍ତ୍ତ କରିବାର୍ତ୍ତ କରିବାର୍ତ୍ତ କରିବାର୍ତ୍ତ
ଏହି ନିର୍ମାତାର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରିବଳନ କରିବା
ଏହି ନିର୍ମାତାର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରିବଳନ କରିବା
କରିବା ।

— 104 —

ପାଠେଣ୍ଟ ଫଲ୍ଗୁନିତ୍ୟାନନ୍ଦ

ପରିଶ୍ରମ ପଦ

ଅର, ୧
କଲୁଳିଶିଥ ପଥମନ୍ତର ବନ୍ଧୁବିନ୍ଦୁର
କଲେନ୍ତି ଯତ୍ତ ପୈନ୍ଦୁଶ୍ରୀ ମସିର ପାହାର
ଥୁବା ଅର, ୧. ପଥମନ୍ତର କଲୁଳିଶିଥ ୨୦୦

ପରମ ଦେବତା (ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣ)

ପ୍ରସକ ସମାନ (ଫେରାଟ୍ର କୁଳର ଏବଂ
ପର ଫେରାଟ୍ର ପ୍ରକାଶ ନାମରେ)।

ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ପାତ୍ର, ବିଜ୍ଞାନୀ, ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟା, ବୋଲ୍ଡ
ବିଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ।

IN THE HIGH COURT OF
JUDICATURE AT PATNA,
CUTTACK CIRCUIT CRIMINAL
REVISION NO. 8/34 OF 1923.

Krushna Parida & others
Petitioners

The King Emperor
Opposite Party.

This is an application by some out of the 18 persons who were tried by the Sub Divisional Magistrate of Khadak and directed to furnish bonds of varying amounts to keep the peace for one year, by his Judgement dated the 21st August 1922. Their grievance is that the joint trial was illegal and moreover that there has been no detailed consideration of the case of each particular accused.

The order in writing prescribed by Section 112 of the Cr. P. C. showed as the subject matter of the proceedings a report dated the 31st May 1922 of the Sub Inspector of Police of Chandbali. That report I proceed to quote verbatim:- "The first party is the proprietor of Kanika Raj estate, Chaumukha in the District of Cuttack and Panchmukha in the District of Jharsore are the two elakas within the said Raj estate. The latter consists of over two hundred villages. Serious disturbances having occurred in Chaumukha in the month of April last, an enquiry was set on foot about the 'situation in Panchmukha. In course of enquiry it has been 'transpired that an unlawful meeting of all the tenants of 'Panchmukha was organised by the second party with a plea to 'protest against the proposed settlement by the first party.

"In carrying out their campaign of protest against the interest of the landlord first party, the second party convened several meetings, raised subscription by means fair or foul and did "other wrongful acts which were likely to occasion a breach of the peace. Furthermore the speeches delivered and the pamphlets Dukhini Kasikal (which contains defamatory allegations against the first party) read in these meetings excited feelings of hatred and disaffection amongst the tenants against their landlord first party which is likely to "cause a serious breach of the peace. All these persons of the second party are the tenants of the first party. They "worked in concert with the principal citizens and the local Non-cooperators against whom a report under Section 107

Cr. P. C. has already been submitted. The activities of these "men have conspired to the present high tension of feelings between the tenants and the landlord which is likely to break into serious disturbances at any time.

Therefore in view of the disturbed situation in Chaumukha, I beg and pray that

these "persons may also be bound over with heavy sureties and as regards each accused to keep "the peace for a term of one year under Sec. 107 Cr. P. C."

The Sub Divisional Magistrate wrote a painstaking Judgment, in which he showed commendable desire to treat the evidence with just discrimination. After perusing this judgment, I am not convinced that there is sufficient evidence to bring home to the accused the facts set out in the Sub Inspector's report. The circumstances described in the evidence are as follows.

The tenants had certain grievances as to illegal cesses, and as to the use of the forest and fisheries. In the Kanika Raj it has been the custom for many years, at least since 1909 to hold what are called "Raja Praja" Assemblies. The idea is a most excellent one, that the Raja or his agents should meet the tenants and discuss matters in which both

parties were concerned as landlords and tenants. The position in the commencement of 1922 was such as to lead to some ill feeling between these parties, because of three circumstances. It was the Raja's desire to make a private settlement of his own, a proceeding to which the tenants who wanted a Government settlement, objected. [I understand that now there is to be a Government settlement]. The

second circumstance that caused trouble was the agrarian outbreak in Panchmukha. Thirdly, there was the fact that a number of the tenants adhered to the Non-co-operation movement. After

reading the judgments in this case, I am left with the impression that the Non-co-operation movement had no direct effect upon this dispute between the landlord and the tenants, and I am inclined to think that it is a prejudicial matter introduced on the side of the prosecution. However,

there is no doubt that the Non-co-operation movement did in fact disturb the minds of the tenants, and perhaps this may have facilitated the growth of ill feeling between the two parties. On the other hand it is somewhat incongruous to stem with Non co-operation sympathies the tenants whose only object was to co-operate with a Government settlement.

The main burden of the prosecution is that these tenants have been taking part in assemblies which showed a strong inclination to overstep the bounds of law and order, and that these assemblies were collecting subscriptions and imposing fines by means of criminal extortion. Looking at the terms of Sec. 117 [1] of the Cr. P. C. we see that it is permissible to try these accused together only if they have been associated together in the matter under enquiry.

As regards the association there must be an overt act, and as regards each accused there must be an overt act showing his association in the general intention or inclination to commit a breach of the peace. We have analysed the case for the prosecution from this point of view, and it is my opinion that when subjected to this analysis the prosecution evidence is reduced to very meagre proportions. It does not appear that the apprehensions of the authorities were so substantial as to lead to the employment of any special Police measures. No doubt the Raja Praja Assemblies, which, as I have mentioned, are customary in this estate, were disturbed by some unpleasant incidents. There was a large number of tenants who deprecated violent language and any kind of disloyalty to the Raja, and there were individual quarrels in the course of those meetings. But as I see no reason why those members of the assembly should be considered, in their unlawful acts, to represent an association. Any one having any experience of life knows that at times of high tension of feeling there will always be some individuals who talk violently. Such persons are generally restrained by the general feeling of the public.

The learned Sub Divisional Magistrate has come to the finding that there is a bona-fide dispute between the landlord and tenants. Out of the petitioners before us two men have against them four alleged overt acts which the Magistrate has believed. The principal one of these is connected with the Singhi meeting, at which it is stated that certain of the petitioners instigated the tenants to withhold their instalment of rent.

Other alleged incidents involve extortion or attempted extortion of small sums of money from six or seven of the witnesses. But I have not been able to find that these incidental lawless acts were done in prosecution of the common purpose of the association of the tenants. My point is, that if you are to employ Sec. 117 (4) of the Code, you are adopting a method of prosecution which makes evidence of individual acts wholly irrelevant if these acts are not referable to the common purposes. If necessary, such law breakers should be prosecuted against individually. In this connection I invite a reference to the judgment in *Pran Krishna Saha vs. Emperor* S.C. W. N. 180. There is great danger in these joint trials that an accused may be lost in a crowd, and may be prejudicial by being tried along with persons who are guilty of acts in which he has had no part or lot. Against the other accused who are now moving this Court, there is much less

evidence, and the evidence is subject to the same criticism as that which I have made in respect of the first two accused. Mr. Asgher has urged before us that the acute dispute between the landlord and his tenants has now been allayed by the expectation of a Government settlement. He also points out that almost a year has passed since the crisis, [if that term is at all applicable to the circumstances] described in the judgments of the District and Sub Divisional Magistrates. In my opinion the association for unlawful purposes, or with an inclination to unlawful acts, has not been sufficiently proved, nor is there sufficient evidence of overt acts of the individual accused, referable to the association.

It may be noted here that since yesterday the question has been before the learned Govt. Pleader whether in view of the conditions which have come into being since this case was tried it would not meet the necessities of the case if the period for which security was taken were to be reduced to that already passed.

The learned Govt. pleader acceded to the suggestion that he should refer the matter to the Dist. Magistrate and today he has not preferred any objection to the proposal put forward yesterday. In this connection it may be noted that in his order of the 15th Novr. 1922 the Dist. Magistrate in dismissing the application made by the present applicants in the Dist. Magistrate's court under Section 126 of the Cr. P. C. remarked that the bond should remain in force until the term had expired unless in the meantime it can be proved to the satisfaction of this Court that the circumstances in Panchmukha have sufficiently quieted down to make the continuance of the bond unnecessary. From all we can know Panchmukha has sufficiently quieted down to make the continuance of the bond unnecessary. In fact the learned Govt. Pleader informs us today that this is the information given him by the agent of the first party in this case.

I would therefore cancel the bonds executed by these petitioners.

Sd: H. Foster

Jwala Prasad J.

I agree.

[s] Jwala Prasad

Circuit Court

Cuttack, the 23rd March, 1923.

ଭକ୍ତିଦୀପିକା ।

ମହାଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକ ତାର୍ଗାତକ

ଶ୍ରୀମତୀ ଶକ୍ତିକାଳୀ ବନ୍ଦମର ମହାତ୍ମା
ଜୀବନର କଣେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ କହି । ସେ
ପାଦକଳ ସହିତ କେଇଲୁ ଯାଏ ବାକି ସହିତ
ଜୀବନର ତେଜରେ ଥିଲେ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୁକ୍ତମର ନରାତ୍ମକତା । ସେ ବନ୍ଦରୁ, କେଇବେ
ମେ ନର ଅଛି, କେବଳ କର୍ମଚାରୀମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ
ପ୍ରତି କଥା ବ୍ୟାହାର କରୁଅଛି, ବସି
ବିତାଇ, ଖାଇ, ମନ୍ଦାର କେଇଅଛି । ଲାଭ
ବସ୍ତାରେ କେବେଳି ଏହା ଦେଖାଏ ଅଭି-
ପାଦକଳ ସବା ବାତୁଅଛି । କେବଳ ପଦ୍ମ
ଅବ୍ସନ୍ନ ଏହା କବୁଦ୍ଧିଦୂରାତ୍ମକ । ବାକର କିଞ୍ଚ
ନନ୍ଦରେ ଗାୟ ସମାପନ ପଢିବାକୁ ଏହା
ମାଧ୍ୟମରେ ସଜେ ମରିବାକୁ କଥା ଯାଉଗାହି ।
ଏହାକୁ ସେ ବନ୍ଦ କାହିଁ ଗୋଲି ମନେ କରୁଅଛି । ତେଣେରେ ତାଙ୍କମାତ୍ର କିଛି ଏହିକବିନ୍ଦ
ଭାବରିନାହିଁ । ଅହଂକାର, ଅବଶ, ହିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ର-
ମାତ୍ର ମଳନ ଏହା ଅହୁଧାରୀ ବର୍କୁକ ଏହିଥିରୁ
ନତି ଜୀବନ ଦୂର କରୁଅଛି । ତାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ
କହାଏ “ଭାବର ସମସ୍ତକେଳ ସହ ଅବଶରେ
ସୁତା ନ ବାଟୁଥି ଦେଖେ ଧରିବିଲ ଜୀବନ
ରହିବନାହିଁ । କାରଣ ଉତ୍ସାହିତ କୌଣସି
ନାହିଁ ଏ ହେଠିକେ ଅମ୍ବମୁହି । କୋଟି କୋଟି
କୋକର ଦରଦୁରା ଦୂର କରିବାକୁ ହେଲେ
ଏତେବର୍ତ୍ତ ରହାର ଅବ୍ୟାହୁ ଚିଙ୍ଗକ ଉତ୍ସାହ
ପାରିବୁ ପାଇବନାହିଁ ।”

ପ୍ରଦୟାନିକ ସାହାର୍ଦ୍ଦିତି ।

ଦେବମାରୀ “ହିନ୍ଦୁ ଶ୍ଵାର” ମେଲିଥିଲୁଣ୍ଡି,—
ଯମୁନାଙ୍କୁ ବାହୁମାନ, ଧରମୁଖର ବାନୀ
ହେ; କିନ୍ତୁ ତାହା ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୟାରେ ଏହିଦେଶ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କହୁ ନାହିଁ କି ? କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର
ଭାବ, କାନ୍ତାରୀ ଶେଷରେ, କେବା କର୍ତ୍ତାରେ
କୋଣେ ଏହିରେ ଯେଉଁ ମାନୁଷଙ୍କ
କରୁ ଯେବୀକୁ ପାଇବାହୁଣ୍ଡି, ଶାପ
ତାରୀରେ ଯେ ସେମାନର କୁଟୁମ୍ବ ଦୁ
ଇଠିବି, ଏପରି ବନ୍ଦା ବହୁରେ ଦାହା କେବଳ
କର୍ତ୍ତାରେ ଦେଇ ଅଛିନାହା; ତଥା କହିବାକୁ ଦେବ
କା ଉପରେ ତୁମ୍ହୀ ଅନାବନ୍ଧୀ ।

ବନ୍ଦୁକ ସମସ୍ତ ।

ପାଇଲେ ଦିନୁ ମୁସଲିମାଦିକୁ ପରିଷର
ଦେବଧରର ପଦକ ହେଉଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵ
ମାନ୍ୟ ସହିତୀଯ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଅଭିଭାବ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଅଧିକାର
ଦେଇବିଲା କଥା ଏହି କେ ତାହା ମାନ୍ୟମାତ୍ର
ବୟସ ଦିନରେ ମୌଳିକ ଏତାରା ସହିତ ପରିଷର
ଦେବଧର ରାଜନୈତିକ କଳ୍ପନାରେ ତାମାତ୍ର
ମୋରେ କଳରେ ମିଶ୍ର ଥିଲା । ବଳର ବ୍ୟାପାରରେ ଏହାର ପରିଷର
ଅର୍ଥକ ହରାଇପତ୍ର, ଏଥରବାଟ ବିତ୍ତରେ
ନିଷ୍ପରିବାର ଏହି ଘରାଟ୍ ବନ୍ଦରେ ଗଲେ । ଯା
ହେ ହାତିଲାସତ ସୁତ୍ତରିତ ସମସ୍ୟାର ମାନ୍ୟ
ନ ୧୭୯୮ ମୁହାର୍ର କରିବ ଅନେକବର
କାଳିଦାମ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୁଇଁ ଏ
କରେସୁ ପରୋକ୍ଷର ନାମକରଣ କରି । ବା
ଇତିମାନାନ୍ଦପଞ୍ଚବିତେବେ । ସେହି ବିଷ ଦୁଇପରି
ଅଭିଭାବର ଅଭିଭାବର ଉପର, ସୁତ୍ତ
ପୂର୍ବ । କରିମାନ ସେହି ଅଭିଭାବର ଅଭିଭାବ
ଅଧୁବି ପ୍ରାଚୀନ ଦିନରେ କରିବିଲାକୁ କ
ରାତି । ଏହାକାରୁ ବୋଧକେତୁରଶ୍ରୀ ପ୍ରେସର
—ମୁସଲିମାଦିକୁ ମନ୍ଦିର ଦିନରେ
ଅଭିଭାବର କଞ୍ଚାବରୁ ଝାବ ଅଣାଇଁ ଦୁଇ

ଦୋଳ ଇବସ୍ତୁତଳ ମଧ୍ୟରେ ଦୌଷାର୍ଧ୍ୟ ସମ୍ପଦ
ହେଉ, ଆମେମାତେ ଇବସ୍ତୁତାରେ, ଏହାରେ
ପ୍ରଥମ ବନ୍ଧୁମନ୍ତ୍ରୀ ।

ପ୍ରାଚୀମେଶ ଶିଖବି ଅଥବା ।
ପ୍ରାଚୀମେଶ—ପ୍ରାଚୀମେଶ
ମାନେ ନାମମାତ୍ର କେତେବେ ପା ଅଛି; ସେ
ଦେଇଲବ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି—ତାଙ୍କମାସରେ ଅଟେ
ଲେଖା ଏ ସୁଲ୍ଲ ସବୁରେ କୁଳମାସରେ ବହା
ବାର କଥା । ମାତ୍ର କେତେବେ ସବୁରେ କୁଳମାସ
ମନେ ଆଶ୍ରମ ତେବେ ଦେଖିବା ସମୟରେ
ପାଇଲା କବୁଳିତାରୁ ଶୋଭନ କେତେବେ
ଧୀରକା ବେଳକୁ ଦୁଇଧୀଯ କିମ୍ବମାସ ଶେଷ ହୋ
ଥାଏ । ଏହାରେ ଚୌମୟ ତୌରେ ସବୁ
ରନ୍ଧାକୁର କୁମରଗୁପ୍ତେ ପ୍ରତି ଏ
ବିଦ୍ୟାକୁ ସରତର୍ଣ୍ଣର ନ ହେ ଦର୍ଶକ ଦ୍ୱାରା
କହ ପରାଇଦେଇ ରହେ ରହାନ୍ତରୁ
ମତ୍ତୁବ୍ୟ ଲେଖିଥାଏ ଏବ ରାଜକାଳେ
ତତ୍ତ୍ଵାଳୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ସହଦର୍ଶି
କଲାପର ମତ୍ତୁବ୍ୟ ଲେଖିଥାଏ ଏଥା ସୁଧ
ସମ୍ମାଦକ କେବୁଳର ଲେଖିଥାଏ । ଶିଶୁ
କିମ୍ବାର କିମ୍ବାରଙ୍ଗୁ ଏବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରାଚୀ
ବିଦ୍ୟାମାତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ଏପରି କଥା ପ୍ରଦୟନ
ହେବା କର ନାମ ବିଶ୍ୱାସ । ଏ ବିଦ୍ୟା
ଅନୁସମ୍ମାନ ଏବ ପ୍ରତିକାଳ କରିବା ନିମି
ଶ୍ରୀକୃତ ଉଦ୍ଧେଶ୍ୱର ମନେ କିମ୍ବାରଙ୍ଗୁ
ପ୍ରାଚୀମେଶ କରୁଥିଲୁ । ସବୁରେ କୁଳମାସ
ମାନେ କିମ୍ବାର ସମୟରେ କରି ବ କହ
ତହିଁ ସକାଳ କୁଳମାସର ତତ୍ତ୍ଵର କଥା
ହେବା କିମ୍ବାର । ସମାଜ କେତେବେ

ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଅବୀବୁ
କଥା ଶୁଣି ଦ୍ୱାରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଗୋଟିଏ କୁଟ ଖୋଲାଇଦେବା ସକାଳ

ମାତ୍ର କହିବା କିମ୍ବା ଆଜି କଥ କୁହାଯିବ । ୫ ଏକଜମାରେ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍ତରମୁକ୍ତ କହୁଛି ମାତ୍ର ଅନୁଭବ ହେଉ ପ୍ରାଣର୍ଥ୍ୟାଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ଦଳକୁ । (୩) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତୁ ଅନ୍ତର କହିବିଲୁ ଏହିରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମୁକ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅପରମକ । ସର୍ବର ରକ୍ତକୁ ଦେଖଇ କୌଣସି

ପାଇଁ ଜଳାଶୀଳ ତୁଳ କରିପାଇ ମାତ୍ରେ କିଛେକ ହୁମ୍ମାରିବି (୨) ଅଛି ମନ୍ଦିରରେ ସୁଧି ପଟ୍ଟେ ସହାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଳ ବେତ୍ତା ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ପାଇଁ ମନ୍ଦିରକୁ ଜାରି ମୁହଁ ଦ୍ୱାରା ବେଳିଅଟ୍ଟ ତେପେକେଳ ଅବଶିଷ୍ଟ ହିନ୍ଦା ବ୍ୟକ୍ତିର ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମଙ୍ଗଳ ପର୍ବତୀ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦେବ । ନିର୍ବେଳାର ଦେବତା ତରି ଦେଇ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତର କାତର ଶାର୍ଣ୍ଣନା ଉଚନ୍ଦକ ଅଭିଭାବ୍ରତ୍ତ ବେଳ ବସନ୍ତର ଦୁଇଷ୍ଟର ଦେବତା ଭବି ଆବଶ୍ଯକ । ଗୋଟିଏ ତ୍ରମର ଦେବତା ମାଗ୍ନ୍ଦୁ ଉଚନ୍ଦକଷ୍ଟରୁ ରଖାଯାଇଥାଏ ସମାଜର ପରିବହନକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଇ । ଉତ୍ତର-ଦର୍ଶକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବାଟି ଅନୁ ଶ୍ରୀମତ୍ତପାଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଏ କେବୁଁ ପ୍ରକାଶାଦର୍ଶର ଜିତ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପୂର୍ବର ଦସସ୍ତରେ ଶୈଖର ମେତେବର ଏବଂ ତିଲୁ କଳେକ୍ଟର ମହାକଷ୍ଟେତ୍ର ରଙ୍ଗରକର ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ସରଥା ଅନୁଭେଦକରୁ ଅଛି ।

ଅଟେପରିମା । ୨

"What people call love matches now-a-days have errors for their father and need for their mother. Marriage?"

So call I the will of twain to
create the one that is more
than these who created it.
Not only onward soalt thou
propagate thyself, but up-
wards"].

ନିର୍ମଳ ମନେ ହେବର ତଥା ଶାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିକାରୀ ବିବ୍ୟକ୍ତିର ବିଷୟକେ ନାହିଁ କେ କାହାର
ଦ୍ୱାରା ଉପରାଇ ହେବା ଯୁଦ୍ଧ । ହୃଦୟର ସିଂହ ଦୂରେ ଥରୁଦୂରେ ଦେଖିବା
ଅଭିଭାବିତ ସମ୍ପଦ କେବଳ ପଲ୍ଲବେ ନେବେ ଅମ୍ବେନ୍ଟରେ ଏମନ୍ଦେଶ୍ଵରା ଦୟା ମରୁ ମରୁ କେବଳ
ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦେଖେଇ ସମ୍ମାନ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ । ହୋଇ ପଢ଼ିବା ପାଠକେ ମାତ୍ର କରିବେ
ଅଜ୍ଞାନପାଇଁ ରେଇକା ବା ଧର୍ମ ବବ ବିଦ୍ୟା କରିବାକାରୀ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଶୁଣି ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ନିଜର ଧେବେ । ହୃଦୟ ଧାର୍ଯ୍ୟକ, ଅନ୍ତର ପ୍ରେସ୍ ପ୍ରେସ୍ କାମ
ଅନେକ ପ୍ରାନକର, ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବାକାରୀ । “ପଦ- ମନେ ଧରେ ଧରେ ପ୍ରେସ୍ କାମ ପ୍ରକାରଙ୍କରୀ ଦେବା
କାମ କରିବାକାରୀ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରାନକର । କବିତା- “କୁରସମବ୍ରାନ୍ତି କୁରୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଦୁର୍ଦେଶ” । କୋମର
କୁରସମବ୍ରାନ୍ତି କାମ କରିବାକାରୀ “ଶର୍ମ୍ଭାବ କରି ମାତ୍ରକ” “Militarism (ମାତ୍ରକାରୀ) ”

ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଏ ମୁଖୀମନ, କୁପରିବ ୨୦୪ ମୁସିମ୍ବର ଅନ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାମାତ୍ର ।

666 61501

ପ୍ରମଳ ପ୍ରାଣମାନେର ଲୋକଙ୍କ ହେତୁମ ବାତକ, ପାଇଁ ଓ କିମ୍ବାମହିମର ଦେବମନ୍ଦିରରେ ଦୂରବାପରେ କରିବାରେ ଅଛି । ପାଇଁ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

— 1 —

ଅନୁମାନର ପ୍ରକାଶର ହେଉଥିବାର
ଦେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗର କରାନ୍ତିବାରର ସତର୍ଗ୍ରୀ
ଅନୁରୂପର କ୍ଷମିତାର ପ୍ରେତର ଅନୁଧାନର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ହେଲେ ହେଲେ ହେଲେ । ଅମୋଳ ହୁମୋକ
ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶିଖିଲା ହୁହୁସାନନ୍ଦରେ ଶିଶୁ-
ମାନେ । କହି ହାତିମାରେ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ ।
ଅନ୍ତରେ ଜା ଯତରେ ପରମାଣୁକେ ପଢାଇଥିଲୁ ।
କରନ୍ତି, ଦୁରମୁକ୍ତ ହେବନ୍ତ ହେତୁ ଯତନୀ
ସହିତ ହୁହାର ହୁହାର ପରମାନନ୍ଦ
ହେବନ ଏହି କପଟେକବ ପାତାଲଥିଲ
ଏହି ପାତାଲ ହୁହା ମାତ୍ରକେ ପରମାନନ୍ଦ
ସହିତକୁ ଯାହେ ତ ହୁହାର ଦେଖିଏ ଏହି
ହେତୁପ୍ରଦାନ । ବନାନ୍ତି ସବରେ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଲକ୍ଷ
ଲେଖ ଯୋଗବେଳ ହେତେର ପର୍ଯ୍ୟ ଏହାର
ଲୋକ ସମ୍ମାନ ଅବାଧିପରିପାତ୍ର । ଏହି
ପ୍ରଦାନର ବ୍ୟାକରଣ ବ୍ୟାକରଣ ଧର୍ମକୀ
ମାନେ, ବ୍ୟାକରଣର ମହାତ୍ମା ଏହି ପଟ୍ଟ-
ଧୂର ମହାରାଜର ବୁଲଟ ଲୁହାର ମୋହ-
ରବନ୍ଧୁମେ । ଅନ୍ତରେ ନବ ବନ୍ଧୁତବର
ପରମାନନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ।

卷之三

୧ । ପ୍ରସ୍ତୁତି—ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ପରିଚୟ ଓ ଏବଂ
ଏହା ହି ମହାପ୍ରସାଦ ତଥା ସଂଖ୍ୟାତତ କଣ୍ଠେ ଏବଂ
ପରମପ୍ରମୁଖ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ପରିଚୟ ଏବଂ
ସହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ତାମର
କାହାରୀ କ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷତାରେ ତେବେଳ କାହାରକ
ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲା ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କହିଲେ
କହାଯାଇବା ! ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ତଥା କଷ୍ଟକର
ଏବଂ କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର କଷ୍ଟକର

ପାଦବ୍ୟୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ର୍ପକ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ
ପଠିବାରେ ପ୍ରମୁଖର କରିଛି ପତ୍ରେ
ସମେତ କ୍ଷେତ୍ରର ରୂପ । ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ଦୂରଦ୍ୱାରରେ
ପଦତିରେ ଦୂରଦ୍ୱାରର ବରପାଦର ରିକ, ଅଧି-
କ୍ଷେତ୍ର ବିଦ୍ୟୁତୀରେ ଏବଂ ସାଧିକି ପାଠ୍ୟ
ମନ୍ଦିର ବ୍ୟାକର ସମ୍ମରଣ କରିବ । ତୟାଧିକ
କରୁଥିଲୁଗୁରବ ସୀରେଇ ମଧ୍ୟ ପୃଷ୍ଠକରେ
ପାଦେଶୀର ଲକ୍ଷ, କାହିଁର କରି କରି
କଳିପନୀର ପ୍ରମାଣିକ ବିଷୟ । ଏ କିମ୍ବା
ବ୍ୟାକର ବାରୁଳର ଲଗଭାଦ୍ୟର ପାଠକରେ
ମଧ୍ୟ କେତେ ପେ ଜଣେ, କେବେବେ ସମାଜୀବି
ପୃଷ୍ଠକ କହିଲୁ ପନ୍ଥଚିତ୍ର ପ୍ରମାନ କରୁଅଛି ।
ତେଣୁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀୟରେ କେମିମାତ୍ର
ବ୍ୟାକର ବାରୁଳର ବାନାପ୍ରକଳ ଜୀବକରେ
ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବୁ, ଏବଂ ଅମ୍ବନବର ଅନୁଭବ
ଅଭିଭ୍ୟନ୍ତର । ଯୁଦ୍ଧକର ବନ୍ଦିବର ମଧ୍ୟମାତ୍ରା
ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ, କର କାନ୍ତରେ ଉତ୍ତରପୂର୍ଣ୍ଣ
ଭାବେ ଉତ୍ତର ବାହ୍ୟପ୍ରକଳେ ମୁହଁକହୋଇ
ଦିନକର ପ୍ରସତ ପୃଷ୍ଠକରେବାନମାନକାର
ବନ୍ଦିର ହେବାକୁ । ପୃଷ୍ଠକର ପ୍ରକଳପଟେଇର ପଦ
କେବେ ତେବେବୁନ୍ତି ଅବିଜ ହୋଇଥିବାର
କବି ମହିଳାଭାବରୁ ।

ହେବଳ ପୁଣ୍ୟ କଥା ବା ଗୋପନୀ କଥା
କହିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଳକାଳେ ବାହୀ
କେବଳଟା ପ୍ରମାତକାଳୀନ କର୍ତ୍ତା ବୋଲି
କେତେ ହେବୁ ପ୍ରକାଶକାଳେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବିଦେଶ
କାନୁମୋହିତ ବୋଲି ସୀତାର ବରାହାର
ଗାନ୍ଧୀ ।

— ୩ —

ଅସୂରଣ୍ଟର କଥା ।

ଅସୂରଣ୍ଟ, ରଙ୍ଗନ୍ତର ଅଧୀନତାପାଇଁ କୁ
ମୁହେବା ଥିଲା ବୁଝାଳକରେ ତେବେବାରି
ଅସୁରଣ୍ଟ । ରଙ୍ଗନ୍ତ ରଙ୍ଗନ୍ତ ଅସୂରଣ୍ଟକୁ
ଶାଧିତା ବେଳେ ତେଣୁ ପ୍ରେସି କୋଣ ବୋଲି
କହିବେବେଳାଟିଲୁ । ରଙ୍ଗନ୍ତ ଅସୂରଣ୍ଟର ଏହି
ପଦରେ ହେବେଶର ଜନନୀୟକ ପ୍ରାଣକୁ
ଦେ କଲିନ୍ତା ଦେଖି ପକାଇଦିଲେ । କିନ୍ତୁ
ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଥବା ପଦ ପରିଲେ । ଏହି
ତୁସମତର ଅଧୀନରେ ଆମ୍ବିଶ୍ଵରଙ୍କେ କୁଳ
ପଥକ କରିବେ ହେବୁଥେବେ ଆଶା ଅଶ୍ଵର
ମଧ୍ୟରେ ନବନିରାଶରେ ଏହି ବନ୍ଦିବନ୍ଦ
ରୂପାରଙ୍ଗଳ । ଯାଏହି ଏହି ବନ୍ଦି କି ବ୍ୟକ୍ତି
କେବଳକି ବା ବନ୍ଦିକିକ ବନ୍ଦିହାମ ପାଇଁ
ଗାତ କରେ । ଯାଇ ଅନେକ ବନ୍ଦିଲେବ ହରି
କୋର ବେଶରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ଵର ଏହି ସଜବନ୍ଦୀକ
ଦେଖିବେଯ ଅସୂରଣ୍ଟକୁ ବେଶର ବନ୍ଦିଲୁଙ୍କ
ଦୟାମାରୁ କଲେଲ ଏହିବାକିଶରେ କାହାରେ
ବରହ ଗୋଟିନୋହୁସୁ ହୋଇଥିଲା । ହେବେଶ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଶ୍ଵରଦନର ବେଶମାନଙ୍କ
ସମ ପ୍ରକିତ ରାଶିକାରୁ ଅବେଳା ଦେଲାଇଥିଲୁ
ଯେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ କୋମୁନା ସମସ୍ତରେ
ଅଲେଖକ କରିବେ ଏହି ତେଣୁ ପ୍ରେସି
ମେଷର ସହି ଧର୍ମପାଦନ କିମ୍ବାଦେ
ଦ୍ୟାମାରୁ ଦେଖିବେ । କିମ୍ବାଦୁହେବୁ ବସିଥାଏ
ନୟ ଅଶ୍ଵରଦନର କିମ୍ବାଦେଇ ଏହି ଅବେଳା
ପ୍ରସର କରିବାକାରୁ ତାହା ପ୍ରତିକ ଦିଲାହାରୁ

କୁଳ ଶାନ୍ତି ନାମ' କେବି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦିଇ-
ଥିଲା । ତା ୨୪ ଦିନରେ ସହିତୀର୍ଥ ସହିତକ
ଏବଂ ଅଳ୍ପ ୧୨ ଜାତ କଂଗ୍ରେସ ଚମ୍ପି ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମିଳ ବନ୍ଦ୍ରା ହେଲେନପାଇ ଯୋଗେବରୁ ବିବନ୍ଦନ
ବାହାର ବିଲୁବେଳେ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର
ଧର୍ମବାଦିବ ଗାନ୍ଧି ହୋଇଅଇଲୁ ।

ସାଧୁବଦିକସମାଚି

ପ୍ରାଦୟମ୍ବିନୀ

କୁଣ୍ଡ ବିବଳେ ପ୍ରଦେଶରେ କରି ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାସରେ
କରିଛେ ପ୍ରାଣନ୍ଦିକ ହେବାରୁ ହେବାରୁ ପାଇଲ ପରିଚ୍ୟା
ପ୍ରକାଶକ ହେବାରୁ ପରିଚ୍ୟା ପାଇଲ ପରିଚ୍ୟା ପରିଚ୍ୟା
ପାଇଲ କାହିଁ । ନିଷେ ପରିଚ୍ୟା ଆହାର ମେଲାହାର
ହେବାରୁ । ଅସବ ତେବେ ବୁଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକାମ ସର୍ବପବଳ ଅସବ
ଦର୍ଶି କୀର୍ତ୍ତିକା ହେବାରୁ ହେବାରୁ, କେବିକଟିପରିଚ୍ୟା
ହେବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେବାରୁ ପରିଚ୍ୟା । ହେବାରୁ କୁଣ୍ଡ
ହେବାରୁ ।

କୁଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀରାଧା ସମ୍ମରଣରେ ଏହା
କହାନ୍ତର କଷ୍ଟକୁ ଶକ୍ତି ମହାପାତ୍ର ମହାଶ୍ରୀକ
ସତ୍ତବରେ ସୁତତାଶନ୍ତିୟ ସେଗରେ ଅଶୀର୍ବାଦ
ଦୋଷ ଅନେକ କହ ପାତାଙ୍ଗର କରିବାରେ
ସତ୍ତବ ତାରିଖରୁ ୧୮ ବାରୀ ସମୟରେ କାହିଁ
ଦୟାରଠାରେ ବାକିରୀରେ ପରିଚ ଶୋଭାଶବ୍ଦି
ଶୁଭରୂପ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଦିଶେଷ ଦୁର୍ଲଭ ଦୋଷ
ଅଛୁଁ । ଏହା ମହାପାତ୍ର ମହାଶ୍ରୀର ପାଦବାହକ
ଦୂର୍ଲଭରେ ମଧ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରରେ ପରିଚାଳନା
ଅଛୁଁ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ପୁତ୍ର ମହିଳାବର ପାଦକୌତ୍ତଳ
ଦୂର୍ଲଭ ମଧ୍ୟରେ ।

୧୯୭୫ୟ

କରୁଳ ଥିଲା—“ଖଣ୍ଡ” ରେ ପୁଣ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ
ଦାତାଙ୍କର କରୁଥିଲେ ଏହି ପ୍ରକାଶର ପରାମରଶ
ପୁଣ୍ୟରେ କହି କୁମର ଦର୍ଶନର ଲାଭ ହେଲି
ଶିଖାକ କରିଅଛନ୍ତି ।

କୁଳିକାର ହଙ୍ଗା — ଗନ୍ଧାରୀ କୁଳିକାର ପମ୍ବକ ପାତା
ଅଧିଦେଶଦିକେ ପୁରୁଷ କୋରୁଷାରୁ ସେ ଗାରନ୍ତି
ପାତାର ଭେବାଳ ମୋରଙ୍ଗକ ଗାରୁ ପକ୍ଷର
ସଙ୍ଗଦିକ ଦେବାକେ ଏବଂ କହାଗୋଟି ଆଠେତିନାହାର
ଚାଲାକ ଜ୍ଞାନ ପଶାଣପଟତା କମ୍ପିଜାର ନିରାକାର
ମନ୍ଦେଶ୍ଵର ପାର୍ଶ୍ଵୀ ହେଉ ବୀବ୍ରାହିମ ପକ୍ଷର
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେଖାରୁ କରିବାପାଇଁ ଅକ୍ଷତେଷ୍ଠ ପଦ୍ମମର୍ମ
ବ୍ୟାସୀୟ ବ୍ୟାସୀୟ — ଗାରଜାର ବ୍ୟକ୍ତିପାତ୍ରର
ବୋଟାର କୁରୁକୁରାର ମହାବିଳ ବାବ ମାତ୍ର

କେତେମାନଙ୍କୁ ଅବଳାଗୁ କରାଯାଇଲା ?
ଶାଖାରେ ମର— ହେଲୁବଠାରେ ମୋଟିଏ
ଶାଖାକୁହିକରେଇ ନୀଳକରଳେ ଆପଣ କଥାରେ
ଏହି ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କେତେବାରୁ କରଇ ପ୍ରତିବାଦ ଦିଲ୍ଲା
ଆଇଲାମାର । ଶେଷ କି କଥାରେ ବୁନ୍ଦିଲାବୋଲା
ତାରେ ସମ୍ମାନ ତା ଗରିବ ସୁନ ମୋଟିଏ କୁତିଗାତା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀକୃତାର ଉଲ୍ଲେଖ କବାଲି ଅଶ୍ଵରୁ ଅକ୍ଷୟର ଦେଖି ।
କୁକୁରେଷ୍ଟର—ତନ୍ତ୍ରଧ୍ୟାମ ହେଉ ଜନତା କରି
ପ୍ରତି ଦୁଇଟି ଏଇ ମହିଳା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁକଳନକେ
ରହିଥେଥାଏ କେତେବେଳେ ସର୍ବକର୍ମ କମ୍ପିଟି ମହିଳା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହିଳା ମହିଳା ମହିଳା କରି
ତମିଟି ଅନ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବେ । ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ନିରାପଦ ମହିଳା କରିବେ କେବେ କେବେ ମହିଳା
ମହିଳା ମହିଳା ନନ୍ଦାପାତ୍ର କହାଇପୁଣି ଅନ୍ତରେ
ବିଭିନ୍ନ । ତୁମରେମନ୍ତିର ବାଲ୍ମୀକି ପ୍ରାସାଦ ପାଇଁ
ଅନୁମତି ପାଇବା ସକଳ ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁଷ୍ଟର ଏହି
କୁଳ ଫେରେବରଙ୍ଗ ନନ୍ଦାପାତ୍ର କେବୁଠିଏବି
ପଠାମହିଳା ପ୍ରତି କହାଇଅଛୁ । ଏବା ଦିନ ସ୍ଵର୍ଗ
ମାହୀରେ ସକାଳ ଅର୍ଥର କବାର କରିଗଲା
କରିବୁ ମଧ୍ୟ ତମିଟି କଷ୍ଟସ୍ତର କରିପାରନ୍ତି । ସବରାଜ
ପ୍ରାସାଦ କେତେବେଳେ ଲେଖନ କାମରେ ଥିଲା
ବର୍ଷପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରେ ପ୍ରେସାବଲ୍ୟ ଦିଲାପିଲ କିମ୍ବୁଥିତା
ଏହି ମୁର୍ଦ୍ଧ କାଶ ରେପରେ କରୁଥିବାର ଲୋକ
ମନ୍ଦିର ଉଥାପି । ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଗୋଲିଖ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାରେ
ଲୋକଷେଷେଣ ପଠାଇବୁ ତମିଟି ଏବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିର
ରେପରେ ଅଭିନାଟି କରୁଥିବାର ଶଶୀପାଇଁ
ତମ୍ଭୁରେ ଅଧିଷ୍ଠବିତ ଏହିପରି ଦେଖି
ଅନ୍ତରେ ।

କର ଖାରୁ ଧର୍ମଦାକ ପ୍ରଥାକ କରୁଥିଲୁ
ଆହୋ ମେଳିଲୁ ଆଜିକି ମଧ୍ୟ ମୋହଳ୍ୟ କର-
ଦିଲ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

କାର ନୋଟ — ପାଇଦିବା ଓ ବଣିକବାମର୍ଯ୍ୟର
ଲାଇଙ୍କବାଟ ଶାଖରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀବା ଅଭିଭବରେ
କରିବତାର କଷବେତେ ଧୂତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
କୋଟିରୁକୁଳାମାତରର ମାଦ୍ୟାନତୀ ଜଳ-
ନ୍ୟକ ।

ସୁନ୍ଦରିରୁ ।

ଲାଟିନ୍ ମନ୍ତ୍ର — ଏ ପ୍ରଦେଶର ମହିଳାର
ମହିଳାଦୟ ସର୍ବରୁ ବ୍ୟାହର ପ୍ରେସର୍
ଦେବେବତାର ଅଭିଭବକରି ସୁର ବାରକିଲା
ମାତ୍ର କରୁଥିଲୁ । ଏ ପ୍ରତି ଜଗର ଗ୍ରୀବନାର
ଦେତାରକାଟ ବଦଳରେ କାହିନିଲା ନିଜାତିର
ଦେବକି ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷାମସତ୍ତବ ମଠମୁଁ—କରଣକୁ ପଦ୍ମନାଭ
ହି କବୋଦ୍ଧବ ଦେଖିବା ଆପଣଙ୍କର କରେ ତୁ
ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଲୁ ଦେଖିଲି କଥା
ଦିଲାପତ୍ର ତା କାହାରେକାରେ ପ୍ରସମ୍ପରୀକ୍ଷା
କୁମର ତ କରି ମେଳିବୁନରେ ତେଣାମରେଲେ
ତା ସାଂଶୋଧନ ହୋଇଥାଏବ । ଯେହୁଁ
ଏହା ଭାବାକୋଷ କୋଣ ଦେଖିବନ୍ତମୁଁ,
ତାହା କଥା-ସାଂଶୋଧନ ପଚାଇ । ପରିପ୍ରେକ୍ଷା
ପାଦେଶ୍ୟମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହା ସମୀକ୍ଷା କରି
କହିବାକି ଯାହାର ଅନୁଭବ କହିବାକୁଟୁଳାହା
ନିରିକ୍ଷା ପାଠିବାକି ମନ୍ତ୍ରବାଣିକରେ ପ୍ରକାଶ-
ଥ ଦୂରେଶ୍ୟରେ । ଏହିରୁ କରିବ ଏହି
କାହାରୁକୁଟୁଳାହା ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ ବର୍ଣ୍ଣନା କାହାର କାର୍ତ୍ତିକ
ଗଜୁରୁପକ୍ଷକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ବିଜ୍ଞାନକାଳ ଗୁଡ଼ିକ
ବିଷୟକୁ କାର୍ତ୍ତିକରାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହି ବେ
ଦ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷାକାରୀଙ୍କୁ କେତୋଷ ବଢ଼ି ବଳ
କାନ୍ଦିଥ ପରିବାର୍ଯ୍ୟ କୈକିଳୀରୁକୁ । ତାଙ୍କ
ପାଖରଙ୍ଗ ବିଜ୍ଞାନପାଠ୍ୟକୁ, ନାଟ୍ରୋନାକୁ
ପ୍ରେରିତକରିବି ଭଲ ମୁଖରେ ଅଧିକ ବନ୍ଦିତ
ବୋଲିଗାରିବି, ପୁରୁଷଙ୍କର ଜୀବିତ ତୋର
ଅଛିବେ । ଏହେତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାନ୍ଦିଥଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ
କରିବି ବହିକାରୀ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ କୁରୀର
ଶିଳ୍ପୀଙ୍କୁ ସଜ୍ଜରେ କ୍ଷେତ୍ରମୋରେବୋଶି ସାଧାରଣ
କରି ବିଶ୍ଵାସେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମହେକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ଏ ପିତାଙ୍କ ଜାତୁକବହୁ ।

— 1965 —

ମହାତ୍ମାର ଶାକମୀଳ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ଏକ ଭାବରେ
ବ୍ୟାଖ୍ୟାନମା ।

ଅଳ୍ପ ପଶ୍ଚାତ୍ ପାଦ କଳାପାଦାରଙ୍କର ଲାଭ
ପୁରୁଷଙ୍କ ଦେଖିଲେ ହୁବୁୟ ହବଳ ମେଘ
ବିଟେ । ଏହି ଅଳ୍ପା ଅଧିକତତ୍ତ୍ଵର କୁଳରେ
ଅମୂଳର କଳାପ ମେଲେ ଗଢ଼ିଦେଇ ଏହା-
କଳ ହୁବୁରେ ଚେଷ୍ଟା ଜାତକୁବ । ଏହା
ମେଲେ ହୁଏ ଯେବେଳେ ଅମୂଳର ତେବେ
ଅରମ୍ଭକାରୀ । ଏହାର ଅଳ୍ପା ଦୁଇକାଳ
ଦିଶାୟ ଅନୁଷ୍ଠାତ କା ହେଲେ ଶୁଣେଥିଲାକାଳ
ବୈଶାଖବାରୁ କରିଦିଲା ଜାତକାରୀ ।
ଯେତେକାଳର ପକଳାରୀର ଦେବକ ହୁବୁରେ
ନୀଳାରେ ଦଗ୍ଧିଦୋର ବାହାବାର କରୁଥିଲୁ,
ଏ ଯେବେଳାର ଯାଇଦେଇ ଅଳ୍ପାର ସମ୍ମାନ
ଦାରାବାରରେ ଆଜ୍ଞାନ୍ତିରେ ପକଳରେ
ମେଲେ କରୁଥିଲୁ, ଏ ମେଲୁ କାରାକ ଅରମ୍ଭ
ଅରମ୍ଭ ଦରଦୁ ହୁବୁରେଶ୍ଵର ଅମୂଳର
ବୈଶାଖ ଦିନ ଉତ୍ସବ ଦେଇଥିଲୁ
ମେଲି କଳାପ ଦରନାର ପରାମର୍ଶରେ
ମୁହଁ ହୁଏ ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବିତେବୀ କରିବ,
ଏ ଅଳ୍ପର କଥାରେ ମହିଳା କରିଲନ୍ତିବେ
ଅଳ୍ପର କଥାରେ ନଗାର ପାଦପାଦ ହିମ୍ବାରେ
(ଆଜ୍ଞାନ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେବୁରେ ଉତ୍ସବରକ୍ଷଣରେ)
ନବାବ କା ପରାକରିବା ଦେଇନ୍ତି ବବତାର
ପୁରେ ଜ୍ଞାନାରେ ପରେଦରରେ ଶାମ କରି ଆଜ
ପେଇଁ ନାହିଁ ଅନ୍ତର ଲିପିବେଳ କରୁଥିଲେ
ଅଳ୍ପର କଳାପ ଦେଇ ଦେଇ ଅର୍ଥ ଉତ୍ସବ
ହୁବୁରେ ମୁହଁ ହେ କୁମଳ ସମ୍ମ ଆକାଶର
ଦାରୀ । ଏହାର କାହାର ମୁକୁରକ୍ଷଣରେତେ
ସରବାରର କଳାପ ହୁବୁରେଲୁ । ଅଳ୍ପର
କେବେଳ ମହିଳର ପରାମର୍ଶରେହୋଇ ଅଳ୍ପ
କଳାପରେ ଆଜି ଅଳ୍ପର କରୁଥିଲୁ । ମହିଳରେ
ପକଳରେ ହୁଏ, ବବତାର ଯେବେଳେ ଦେଇ
କାଳରମାନ ଅଳ୍ପ କିମ୍ବାରୁ କଳାପରେ
କିମ୍ବାରେ ଦକ୍ଷତ କଳାପରେ ।

ପାଠୀ-କଳକେ ବାଜ ମହିମା ବାଜ
ଅଭିନ୍ନାଳୀ ପ୍ରୟୋଗାଳେ ପକ ଓ ପାଇବାକୁ କୁଣ୍ଡଳ
ବିଶ୍ଵାସାଳୀ ଓ ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ କରିବା
ବୋଲୁ ମହେବନ ପାହାପୁ କଳା କରିବା
ଥିବେ । ଅଭ୍ୟାସ ସେ ଦ୍ୱାରା କଲ ହୁଅବେ,
ଯିବେ ପଦ୍ମମାଳ ବହାରୁ । ଅଧିକା କରିବ
କିମ୍ବା ଅଭିନ୍ନାଳୀ ମହିମାଲୀ
ହିରାରାପୁ । ଅଭିନ୍ନାଳୀ ସରବାରକୁ ପାଇବା
ନୁହେ ସୁରବୀ ଓ କୁଣ୍ଡଳ କରିବ ପ୍ରୟୋଗ କାହା
ପାହା । ଅଭିନ୍ନାଳୀ କରିବ ସୁରବୀ ଓ କୁଣ୍ଡଳ
କରିବାକୁ ହୁଅବାକୁ । ପାରାବ ପାଇବା
କାହା କାହା ସୁରବୀମାଳା କାହା ଓ କଳାମାଳ
ଅଭିନ୍ନାଳୀରେଥିଲୁ, ସେ ସବୁ ମହିମାଲ କରିବାକୁ
ବେଳେ ଉପରୁକୁଣ୍ଡଳ ଦେଇବ ହେଲେବ

ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ

ତେଣୁ—ଶ୍ରୀରାମ କବିତାର —ଗୋମୁଖ
ନାଲପାରେଣ୍ଠିବୁ ପୁରୁଷ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେବେଳେ
ପାତରର ବାରେଣ୍ଠିବୁମାତେ ଲଜ୍ଜାକରେ କାରିଗରିକୁ
ଜୁରି ଦେବୀଙ୍କ ଅବରେ ଦେଖିମୁହୂର୍ତ୍ତାକୁ
କହିଅବୁକେ, କିମ୍ବାପାଇକ ସବରେ ଦେଖାଯାଇ
କଥାରେ ଦର୍ଶକ ଅଥବା ଶ୍ରୀରାମଙ୍କେ କେବୁକୁ
ଏହି ମରନ୍ତି ପାଇଲାକେ ଯେହି ଅଥବା ଯହିତା
କଥାର ଅଧାରରୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧା ସମସ୍ତ ବୋଲି
ଏହି ମରନ୍ତିମୁଖାଲିଟିରେ ଗୀତ୍ର ପ୍ରତିଲିପି ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ପରମାନନ୍ଦ—ଭେଦଭିନ୍ନ ଏହିପରିବାଚନ କରିବାରେ ଏହିପରିବାଚନ କରିବାରେ ଏହିପରିବାଚନ କରିବାରେ ଏହିପରିବାଚନ

ଅବିଜନାଶୀଳା—କରାଇବ ମେହନ୍ତିଶୀଳା
ପଦେଶର ପାଥେକ କଣ ପ୍ରକରଣ ପାଇଁ
ଶ୍ରୀ ହଜାର ବରା ପତ୍ର ଲାଗେନା ।

ପ୍ରାଚୀ ମହା—ପ୍ରିୟାମନ୍ଦିର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ଦିର
ବୋକାବୁଦ୍ଧ ଶାଶ୍ଵତ ଅମୃତ ରଶତ ବନ୍ଦି
କୁମରୁରେ ବହରତ କେବାରୁ ଶାକ ପ୍ରାନରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦର୍ଶକ ଅକ୍ଷାମାଲାକରେ ମହାଯତ୍ତରେ
ଦିନ ହେଉଥିଲା ।

ଶୋଭିତ୍ୟ କଥା - କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରର ମହାକା-
ମହା ପ୍ରକଟିକାରେ ସେ ଦେଖିଲେ
ଗୋମନ୍ତ ଦୁର୍ଗାର ଏବଂ ଗୋହିତ୍ୟ କଥାହୋଇ-
ଦିବାର ପ୍ରକଟିକାର ମହାକାମାନକଥା ମହା

କାହାର ପଦମାର୍ଗ ଏ ଲେଖି ଏ ଅବଶ୍ୟକ ହେ ସବୀ-
କାହାର ମାର୍ଗ ଶିଖି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କୋରି କୋରି
ନିର୍ମାଣ କରିପାରୁ ନାହିଁ କେବେଳକି କିମ୍ବା ?

ଜୀବନକୁ—ଜୀବନକୁ—ବର୍ଷମାନ
ବ୍ୟକ୍ତିଭାବର ପାଇସ୍ତେଷ୍ଟ ବୟସାଂଶୁର ଜୀ
ବଧାବନ ତାପକ ଅରୁତୁଳାଟର ଏହି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ଜମିଭାବ ଜିଗେବିଧ ଶୁଣନାଥ ପଦିକ
କେଣ୍ଟାରେ ବାରେଯୁବଠାରେ ଗୋଟିଏ ନରଜ
ଦୂର ପରିମେତ୍ର ସ୍ଥଳ ପ୍ରାବଳ କରିବିବାକୁ
ହେଲ କହୁବ୍ୟୁବେ ବର୍ଷମାନପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ମୌରିକରୀ କହିବାକାହାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଜୀବନ
କଥା ବାବ ବାବ ଦୋଷ ବହୁଜାଗ୍ରହୀ—
ଅନ୍ତରୁ ଦୂର ଗୋଟିଏ ବିକାର୍ତ୍ତ ହୁଅପ୍ରାମାଣ୍ୟର
ବ୍ୟକ୍ତିଭାବର ଭିଂଭିରୁ ଏ ଧରାରୁ
ଜମିଭାବରେ ଧୀର୍ଘ ବିଦ୍ୟାପ୍ରାମାଣ୍ୟର
ପରିମେତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରାଳ୍ପରୁ ପ୍ରାମାଣ୍ୟର
ପରିମେତ୍ର ଧୀର୍ଘକାଳର ପାଇଁ ହେଲକ ।

— “ପୁରୁଷା” କେ ପକାଇଛି “ତେଣୁ
ପାଇଁ ମାନ୍ଦି” ହିସାବ ସମ୍ବଲରେ ଦୟାବାଦାଠ—
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାଣ୍ଠରୁକାହିଁ । ସୁନ୍ଦର ଅଧିକ—
କି ମେହିମାନୀୟ ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାରେ ସେହି “ପୁରୁଷା”
କି ପରାମର୍ଶ ଦିଲା ହେବା—

ବୁଦ୍ଧି ପତ୍ର ।
ସତ୍ୟବ୍ରତକଲେ ମନ୍ଦିରର ଲିଙ୍ଗକୁ ଅନ୍ତରୁ
ଥିବେ ବାହ୍ୟକାରୀ ।

ପ୍ରାପ୍ତ ।

“ଶୁଣାଇବାକୁ ନରା ପୁରୁଷ
ଯଥାତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟାକଂ ଧରନ୍ତି”

ଶୟ ତୁମେ ଗୁରୁବ ବନ୍ଦିବ । ମଧ୍ୟବିର ବୁ
ମାରୁଦର ପର କରିବା ଗୁରୁମାତେ ଏଇ କୁର୍ରତ
ଦେବଦେବୁ । ମାତ୍ର କୁର୍ରକଣର ବା ତୁ ହୁ
ଇବୁ ପରମୋହାନ୍ତ ଗୁରୁ ॥ ୫ ॥ କଣେ ତଣ
ଚତୁରେ ଫେଲୁ ପରମାନନ୍ଦ ଗୁରୁତ କର ପାଶ
ପୁରୁଷ କରିବି । ପାଶ କରିବା ଗୁରୁମାତେ
ମାତ୍ରକ ବେଳେ କା ଏ ଯେଇଶ୍ଵରମାତେ ମାତ୍ରିବ
କିମ୍ବା କା ଦେଖିବ ବୁଦ୍ଧ ପାଇବେ । ପାଶ
କରିବା ପରମାନନ୍ଦ କରିବାକିମ୍ବାରଦେବତା-
କାମ ଧାରିବ ବରନ ବିଷୟରେ ରହିବିବ
ମନ୍ଦର ପାଇବାପଥ ଓ ପଦ୍ମଲଭିତମାତେ ନିଃ
ଦାମସ୍ତୁର ପଦ୍ମଭିତମାନୁବକ ମୂରିରତ ଚେଷ୍ଟା
ପରମା, ତେମାରିକ ଏଥାଏହିକ ପରମାର କମ୍ପନ
ସତ ଅବେଦନ ପଦ୍ମ କେ, କିମ୍ବାଲୁ ପେତମାନୁରକ
କଟିବୁ ଆମାମୀ ନିଃପା କେ ହିନ ବ ତରି-
ପୁରୁଷ ପାଇବେ । ସବ କଷା କା ରତ୍ନମକ-
ଳବ ପ୍ରତିକିଳା ପରମା ତେବନାହୁ ॥ ୬ ॥
ଯେଇଶ୍ଵରମାନଙ୍କୁ ତେବେ ସ ହତ୍ୟ, ବନ୍ଦନରଣ,
ଭବୋ ତଣିତ, ସ ଜଣିତିତ ଏ କଣାମେତ
ରତ୍ନର ପାତରାନନ୍ଦ ପରମା, ତୁମାକୁ ତହର,
ଏହିପାଇଁ ମେହିକା କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର

ପେଡ଼ାଇଲୀର ଦତ୍ତା ଗାଡ଼ୀବାବସାହେ
ରହିଲୁବାରେ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିଲୁଛି । ମରିଲୁ
ମାରୁଛି କରୁଥିଲେବେ ଦେବତ ପରିବାରର
କାମକ ପରିଚି ବହୁଅତ୍ମ । ବଦିବୁଧାରେ
କାଯଥ ହେବାର ନାହିଁ । ଗାଡ଼ୀବାବସାହେ
ସହିଲ ବିହିତ ଦେବମାତ୍ରଙ୍କ ସହିଲ ଦିଲୁ
କା ଉତ୍ସବରେ ଯାଅପାନ୍ତର କରୁଥିବାପାଇବେ,
ଯଥେ ମେଘଧରର କନାମତ ଲୋକମନ୍ଦର ପରି ଲା
ଭାଗ କରୁଣ ଦ୍ୱାରେ । ମନ୍ଦିର ପାଇଁର କରିବ
ଅନୁଭାବେ ଏଥା କରିବେ ନା ଦୂରର ଅଳ୍ପଥାରେ
ଦଢ଼ା ଦେବାନେବ କରେଲାବେ କରିବାରୀ ହେବ
ଅଭିଧାର ।

ମଧ୍ୟ ସଲରେ ବିଶେଷ ଜଳାଳବ ଘରୁକୁଳୀ
ଗୋ, ମହୁପଦି ବିଶେଷ ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଆହ
ଅନ୍ତରୁ ।

ଏଠାରେ କେଷକାଟ କିମ୍ବାର କେବଳ
କୁର୍ବାରୀ ମୋଟିଏ କେବା ମାଳକ କିମ୍ବା ଏହି
ତା ଏ ଶବ୍ଦ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶରେ କେବଳ
କର୍ତ୍ତାବିପତ୍ର ଏବଂ କେବଳ କୁର୍ବାରୀରୁ ଏହି
କାହାରେ କିନିବାରୀ କୋଠ ଓର୍ମିନ୍ ଏବଂ କିମ୍ବା
ତମାର ପାହାର ଲାଇପ୍ରଲ ଏବଂ କୋଠ
ପନ୍ଥ ଏହି କମର୍ଜିଯ ମୁଦରାନ୍ତରେ ମାତ୍ର

ରାଷ୍ଟ୍ରରେ କିମ୍ବା ବାଲୁ ବାହାରର କିମ୍ବା
କୁଳ ମଧ୍ୟ ଅକାଶମର୍ମ ଗୋଟିଏ କାହାର
ବିକାଶ କେଉଁଥିରେ ? ଏହିରୂପମର୍ମରେ ସହିତ
ଅବେଳା କାଣ୍ଡମାଳା କିମ୍ବା ନିମ୍ନମୀରା କେମାନ୍ତରେ
ଥିଲେ ? ସଫର କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶରେ ଯୌବୁକ
କିମ୍ବା ?

ପ୍ରକାଶମାତ୍ର

ଭାବିତାପକ

ମର୍ଦ୍ଦିତି ୧୯ ବିଜେ-କଲିବାରୀ

କଟକରେ କାମଳକାଳ

କରୁଥିବେ, କାମକରିଆହିଲ ଲିପକରି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବର୍ଣ୍ଣ ମେହିଏ ତଳ ପ୍ରାପନକରିପରୁଦେଇ
ସରକର ଗେଷାବନ୍ଦୁଅଛିଲି । ଦେବେବ
ପ୍ରକାର ବାର୍ଷିକ ହାରା କାମକର କରିବାର
ପ୍ରକୃତ କମାପଳିଥାରେ ଦେଇ ପରିଷାଧିବା
ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲି । ଅତିମୁକ୍ତ ଏବଂ ଉତ୍ସପ୍ତ
ଅନ୍ତରୀତରେ ପ୍ରତିକୁ ବାର୍ଷିକ ମେଲେ । ସବ୍ୟା
ଦେବରେ କର ପ୍ରାଣିର ହେଲେ ପାଇଁ ଅନ୍ତର
ଅନ୍ତର ହେଲାପାପ । ତାମର, କଥାହାର
ଦେଇ ହେଲି ପରିଦଶରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ
ପାଇବ, ତାମର ଜ୍ଞାନବାନ ପ୍ରକୃତ ହେଲା
ଅନ୍ତର ଅବସ୍ଥାର । କଟକରେ କାମକରିବା
ପାଇବାରେ ପ୍ରସମାନ ତାମା ଦେଖି
ପଥ କରୁଥିଲେ ତାମ । ପ୍ରାପନକରିବାକୁ
କିମ୍ବା କେମେ କଥା ।

ବ୍ୟାକାଯୁ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଠତପାଳମୁଗ୍ରର ବସନ୍ତପୁଷ୍ପମିଳ କୁଳକ-
ମାନୁଷ କେନ୍ଦ୍ରରେ କୁଣ୍ଡ ଗୋ ବୁଝେମିତି,
କୋଟିବ କରିବ ଧରେଇ, ବୁଝଇ ଗ୍ରହରେ
କରିବୁନ୍ତି, କରିବୁନ୍ତି ତମୁକୁ ପୁଷ୍ପଟଳ ଏବଂ
ନୁହେଇ କେନ୍ଦ୍ରରେମେଇ ପ୍ରାଣିର ଜ୍ଞାନଥାଳୁ ।
ମନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ବେଳମାନେ ବିଶେଷ ବସନ୍ତ
ବଜୁପୁରେ ମନ୍ତ୍ର ଅବେଳକ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବୁ
ମନ୍ତ୍ରକୁ ଧରୁ ଲିଖିବୁ ଦ୍ୱାରା ଦୂରବୁଝେ
କରି ଧାରିଦାହୁଣ୍ଡି । ଏବ ସବୁ ଜଥା ଦରକାର
କରିବାକୁମରୁ ବୁଝାଇ ହେବନାକାର ପଦ-
ବିନ୍ଦୁ କରିବ ବୁଝି ମାନଦର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ପରମାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ

ପ୍ରେସରେ ଲିପିବାକୀ

ପିଲ୍ଲା ପ୍ରୀତିକ, କରମ ପଦବ ପ୍ରକାଶ
ଦେବ ରେଇପାତ୍ରୀକୁ ଅଗ୍ନିଶପ୍ରାସର ତା
କେ ଦେଇଥିବ । ଏହରିପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଲାରେ ସୁଖସ୍ତ ପାଦୟ ତତ କଷତନ୍ତ
ପଦାବସ୍ଥା ଓ ଦୁଃଖାର ଦେଇପାଇ । ଏହା
ଅନ୍ତପ୍ରାରେ କରୁକଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାରବାକୁ ହଟାଇ
ଦେଇଲାରେ ଯାଦିମାନକୁ ଆଶ୍ୟ ଦେଇ
ଯୋଗାଇବା କିମନ୍ତେ ଦେଇପାଇ ହତା ମଧ୍ୟରେ
ଦେଇଏ କଳକଣ୍ଠ ପ୍ରାସର ଦର୍ଶକାର ଦେଇ
ଦିଶେର ଅନ୍ତରର ଦେଇ । ମାରବାକୁମାନେ
ଦେଇପର ପାଦା ଭାଗାକୁ ଦର୍ଶ କାଣିବା
ଦେଇପର ଧର୍ମବାର୍ଯ୍ୟରେ ଦାର୍ଶକର ତାଣ୍ଟ୍ର
ଅମ୍ବେଯାତେ ଅନ୍ତରେ ତତପାତାରେ ମନ୍ତ୍ର
ବାମନୀ ଦେଇଥିବ ।

କମଳ ପାତ୍ରା ବୋଲିପାଳ ।

କିମ୍ବା କହେ, ପ୍ରାକୁ ଓ ବେଳକୁୟମ୍ ସବୁ
କାର କମଳାର ରୁଦ୍ଧ, ଅଇଲ କରିବାର କରେ
ଗଢ଼ି ପରେବ କଟାଇ ପୁଷ୍ପ ଅଲୋଚିତ
ଦିବ । ପ୍ରାନ କହେ, ତନବର୍ଷ କାଳ ଅଗେବା
ଦିନ, ପର କହେବାର ରୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର ଅଧିକର
ବଦିଅରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଟାଇ କରେଲା କାମ
କରିଯାଇ କାହାର ପାରୁ । ଶରୀରର ଟବ
ସମନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ । ସଜ କମ୍ପାନ୍ମାନସାଧନ ତମିରୁ
ନେବ୍ରପାଇଲୁ । ୫୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା କେବଳ
କାଷା । କର୍ମକାର ଅଗେବା କହିଲୁ ଏହା
ଏହା ଦେବାରୁ କାର କମଳା କମ୍ପାନ୍ମାନ ଗଠିତ
ମେହିକା ଦୁଃଖରା ପ୍ରମାଣ ଦବୁଥିଲା । କଷତ
କହେକା ପରିଶ୍ରମ ରୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରରେ କଟାଇ
ଗରେଖ କରାଇବା କମ୍ପିନ ଗ୍ରେଟମାନଙ୍କର
ସବୁ ।

ପାତ୍ରାବ୍ଦୀର ପରିବାର ।

କରୁଛନ୍ତି ସାହାରେ ବେଶୀର ମଧ୍ୟରେ
ପାଶିତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରା
କରୁଛନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ପକାର୍ତ୍ତ—କେବାହୁ
ଏହିକାରୁ ମୁଦ୍ରାର ଗୋଲ “ମୁଦ୍ରାର” ରହି
ଥାଏ ରୁହିର ଉଦ୍ଦୟାନକୁ ମଧ୍ୟ ରାଖି
ଏହି ଅନୁମାନ ତା ସଂଭାବ କବ ନାହିଁ
ଅରମ୍ଭମାତ୍ରେ କଷତ କଲେବେ ଏହିକାରୁ କାହିଁ
ଦେଖି କ ହିଲେ ଯଥା ଉଦ୍ଦୟାନ ପରିବାର
ପାଶିତ ନାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅବାଳମ୍ବନ ପ୍ଲାଟର
ଯଥା ଏହି ସାରିଯିବେ ତଥାଶିତ ହବି ଏହି
କବ ମହାରାଜ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ କରୁଥିଲୁ
ଦ୍ୱାରା ଏହି ସାରିକି ସମ୍ମ କବ ମାତ୍ରମୁ
ମୁଦ୍ରାର ଶିଖିଥିଲୁ । ପଥାରୁ ମୁଦ୍ରାରଙ୍ଗର
ମହାରାଜ ଏ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମାନ କରି
ଅମାନ କାହାରେ ପରିବାର କଥା କହି
ଦେବିତ । ନିରନ୍ତରାରକଳ୍ପ ପାତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ
ଅରେ କୁଳିଯ ଅନ୍ତର ଦେବିହାର ପ୍ରଥମ
ଏହି ଅନ୍ତର ଦିନ ତା ଏହି କଥା କୁଳିଯ
କାହିଁ ଦେବିକି ବା ଦେବିକା ଅନ୍ତର କେବେ

ଇହାର ବିଶ୍ୱାସ କାରୁ କାହିଁଥା ଥା

ତୀଥମାନର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟରେ
ଏହି କୁଣ୍ଡରୁ । ଶୟକ କର ବା
ଦେବ ଦେବ ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ କରାନ୍ତି ।
ତଥାକୁଣ୍ଡର ପାଇରେ ବହ ସ୍ତ୍ରୀର ଟେଣ୍ଟ ପାଇବା
ହୋଇଥିବା ହେବ କାହାର ଅନୁଭବ ଧର
ବାବ ପ୍ରହାର କୁଣ୍ଡର । କିମ୍ବାପାଇଁ ବାହୁଦ୍ଵାରା
ବାହୁଦ୍ଵାରା ସମାଧି ପାଇଯାଇଥିଲା । କି
ପ୍ରତିପାଦିତ—ପ୍ରତିପାଦିତ କରନ୍ତିର ଶ୍ରୀ ଦେବ
ମତ, ପମ୍ବଲପୁର । ଠକ୍କାରେ ନିଜ ।

ପ୍ରକଟିତ ଫୋର୍ମ୍ୟୁଲ ପ୍ରିମୋଟେ କେ

ବୁଝିବାକୁ କହିପାଇଁ ଏବଂ ଅବ୍ୟାପ୍ତି
ବାବରେ ସରଗାର କରୁଥାର ପଣ୍ଡତାର ଗମନ
ନୁଥିଅବରରେ କେତେମାତ୍ର ବହାର କରି
ଦେଖାଇର ଅନ୍ତରୁ । କାହା ଏସେ ବହାର
କାଳ ଦେଖାଇବାକେ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏ
କବିତା ଦୂରକୋଟ କାହାରିବାକୁ, କିମ୍ବା
ଅନ୍ୟତଥା ବିବାହମାତ୍ର ନୁଆ ହେବ କାହାରିବା
ଏ ବିବାହର ଦୁଷ୍ଟଗୋଟ ଦେଖିଲେ କିମ୍ବା
ସୁରୁଆତ ପ୍ରଦେଶ ବୁଝିଯାଇବାକେ
ଦିଶଟିକିଥିର କୋଟ ଅନ୍ତରରେ ତରକାରୀ
ପାଇବାକୁ ବନ୍ଦାରିତା କିମ୍ବା ଏ ବିତ ଅର୍ଥ
ଦ୍ୱାରା ଲାଗି ଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରଦେଶର ପାଇଁ
ହେବ, ସମ୍ମାନକେ ମୁକ୍ତି ହେବ ବାଦାମୀରଙ୍କର
ଦଳମୁହୂର୍ତ୍ତ ସବୁ ହେବ ବହାରିବା । କୋଟ
ମୂଳୀ ରତ୍ନଅକ୍ଷୟବଜାର ଅଳ୍ପା ଗୋଟିଏ ପରିପାତ
ଅଠରୋଟି ବରିଜି ଲାଗିଲେ ତୋରିଲେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଦେଖାଇବାକେ ନିରଜିମାତ୍ର ଦେଖିବାର ନୁଆ, ବହାର
ବିବାହିକ୍ଷା ହେବାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ସବାର ଦେଖିବାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନାହିଁ କାହାର କାହାରୁ ।

ଏହି ହୋଇଥିବ କିମ୍ବା “ଅଣ୍ଟା” ହେଲେଇବାରେ

ଏହାର ସକାଳର ତାମ୍ଭେର ଦୁଃଖରୁଦ୍ଧରଣ ହେବାରେ
ପ୍ରମାଣିତ କାହା ହଥାରୁକୁ ଏହା ପ୍ରକଳ୍ପ କରି
କି ବୁଝି ଏକାଥିରେ କୋରୁମାନେବେ - ବାଟାରେ
ଦିନୁଳକ ହେବେ, ମୁହଁରା ଏହା ଅବଶ୍ୟକ
ମନୋହରକର ହେବନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାଶରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାରେ ପାଇଁ କହିଛି । ଏ ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଇବନ୍ତି ହେବା କାହାରେବେଳେ ହେବାରେ
ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ଯେବେଳେ କାହାରେବେଳେ
ହେବେ ଯେବେଳେ ବରିବେ । ମାତ୍ର କବିତା
ହେବେ ତମେବେ ପାଇଁକୁ ହେବା ବିଶ୍ୱାସ ଏହା
ହେବାରେ । ହାଏହାମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଅବଶ୍ୟକ
ଅଭ୍ୟାସର ନିଜା ନିଜା ଅଭ୍ୟାସର
ଏହାରେ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିମଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସର ଜ୍ଞାନ
ସ୍ଵର୍ଗ ଜଳକ ଆଗ ଧାର ନମ୍ବେ କାମେଲ ଉପରୁ
ଦେବା ମାନଦେଶନ୍ତି ପ୍ରକାଶକରି କରି
ଅନ୍ତର ସଥର ପତି ବୋଧିବାକୁ ହେବା । ହେବା
ଯେତେବେ ଶାତ୍ର କି ହେବେ ଗର୍ଭାମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା
ଏପରି ଅଭ୍ୟାସର, ଅଭିମଦ୍ୟ, ଏପ୍ରକାଶକାର
ଦେବାଦରଶକ୍ତି ପରିପ୍ରକାଶ ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ ପଦକ ଧାରା

ପରେତୁ ଦେଖିବ ମହାତ୍ମା କଣାରାତ୍ରେ ଯେ
କିମ୍ବିଦେବରର ଦେଖିବାମା ପରେବାରେ ମହାତ୍ମା
ତଥ ପଦବୀରୁ କାହାର କାହାରପୁ ସାଂ
ଅକାଶରେ କିମ୍ବି ଲଭିବ କାହାରେ କାହାରା
ପାହାର କାହାରକ ମମତ କହିଯାଏ
ବାବର ନେବୁ ବରତ, ବର୍ଣ୍ଣାନ ପ୍ରଭୁତ, ପଥଜ
ଥରେତ, ସାକ୍ଷୀ, କମ୍ପା ଏବୁ ପରେପକାଶି
ପେଶ ଯେ କିମ୍ବାକ କିମ୍ବା କିମ୍ବାକାଶ
ପରକ ପ୍ରଭୁତ ହୋଇଥିଲେ । ଅଜାନ୍ତାର

ପତ୍ର । ଅଶାନୁଭୂତ ପଦମୁଖୀ ପ୍ରାପନ କରି
ଯାଇ ଗାଇବନ୍ତି । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୁନ୍ତି
ପଲ୍ଲିକେର୍ତ୍ତିର କରିଅନ୍ତି ଯେ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନେ ହୃଦ୍ୟ ପିଲିମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାକୟେ
ସୁଅଳ୍ପ କଲାପରେ ପାଇଗାଇବ । ଏତକୁ
ପିଲିମାନଙ୍କର ସହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ସୁନ୍ଦର
ହେବ । ପିଲି ତେଣେ ହେଲେ ସୁଅଳ୍ପ ବିଜ୍ଞାନୀ
ବୁଦ୍ଧି ଚାଲାଇଗାଇବ । ଅଶାନୁଭୂତେ ହୃଦ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ଜାଗରି ପଢିଲେ କିମରେ ସେମାନେ
କିମନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଆଗ୍ରିମତା ଚରି ଦେବରକ ହୁଏ
ହେଲାଗାର । ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଶ୍ୟମାନଙ୍କ ଶିଖ
ମକାଣ ପାଇବନ୍ତାବିତିକ ବୁଅଳ୍ପ ଶିଖର ଜୟା
ହେବା । ଅମ୍ବେମ ତେ ଟକାର୍ତ୍ତିର ଏ କ୍ଷେତ୍ର
ଅନୁମୋଦନ କରୁଥିଲା ।

ଅଜାଲମ୍ବନ ଅକ୍ଷାତ୍ମୀ ପଞ୍ଚମାନବର ସତ୍ୟ
ପରିଷ ସହମାନବର ବରେଷ ଶୀର୍ଷ ରାଜ୍ୟର
ପରିଷକରୁଣ । ତଥତ୍ୟବ ସ୍ଵର୍ଗ ତଥା
ବର୍ଯ୍ୟ ଅତିମୁ ଦୟାବାଦୟବା । ଏବଂକରଷତ୍ତୁ
କରୁଣମୂଳକ ଯୋଗ୍ୟାବାଦୀ ସୁରହ୍ମାର
ହୁଣେ ବାହା ର କେତେବେଳେବେ ବରେଷ
ଦିନକରୁ କରିବେକେ ସହଜାନ୍ତ
ରହିମନ୍ୟର ବର୍ଗାର କାହିଁ ବିଦା ଏବଂ
କେତେମାତ୍ରକ ମହାଶୟ ଅବେଳା ଶର୍ମିଲୀ
ଏହି ଦିନକରୁ କରିବେକେ ସହଜାନ୍ତ
କରିବାକି କେତେମଣି ଦେବ କରିବାକି । ଶର୍ମିଲୀ
ଯଦେଖ କରିବାକି ସେମାନେ ଶର୍ମିଲୀ
ଶର୍ମିଲୀର ଜୀବିନୀରୁ ଏକ କରିବା
କମାନ୍ତା ଦୟାବା ବାପ୍ରବରେ ହେଲୁ ଅନ୍ତରେ

କଥାରେ ମେରଙ୍କପାଦ ହେବେ । ଏଠାରେ
କୁଳକ ୧ ୯୮ ପାଇଁ ଏହା କ୍ଲୁସେୟ ଏଟ୍ ନାହିଁ ୬
ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଲୁସେୟ ଏଟ୍ ନାହିଁ ୧ କଥାରେ
ଏହି ପାଇଁ ୨୩୩ କଳିତାରେଇସି କଥା । କୋଟିର
ବିବ୍ର- ଅନୁମତି ବିବରଣୀର ହେଲେ ତଥା ଆଜି
ଦେଖିବ ତଥା ବର୍ଣ୍ଣନାମାଜି ବ୍ୟବେଳେ
କିମ୍ବା ଅତିକର ମାତ୍ରରେ ପ୍ରେସ୍ତୁତ ମାନ୍ୟୁକ୍ତ
ବିଷ୍ଣୁ ଓ ସହଦେହ ମାନ୍ୟୁ ଏବକର ଲାଭପୂରକ
କରି । ଏ ମେଲିବାରେ ପ୍ରାମ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ Con-
ବକାନ viction କରନ୍ତି । ଏ ରାଜ ମାନ୍ୟୁ
କଲେ ହେଲେ ଦେବ । କିମ୍ବା High courtର ଅଭ୍ୟବ୍ଧି
କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଗ୍ଧମାତ୍ର ଦେଖାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି
କୌଣସି ଅଭିନନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟମାତ୍ର ଦେଖାନ୍ତି ମରନ୍ତିରେ
ମେ ଅନୁଭବେ । ଅମ୍ବୁ ଏହିପରିବାଚନକାର
ପାମାଦ୍ୟ ପାମାଦ୍ୟ ନିଷ୍ଠରେ ଏକତମ୍ଭ ଏକତ
କାନ୍ଦିନୀରେ କିମ୍ବା କାହିଁ ।

ଲାତାଶ ସ୍ଵର
ଗନ୍ଧାରାର ବାନ୍ଧାତର ଲୋକମାତିକ ଦାଦ
ପ୍ରାଚୀରେ ମାତ୍ରାଣ ହବ କଥାର ଆପଣ ଥିଲୁ
ନାହିଁ ବଳମନ କଥା ଅଲ୍ଲେଗମା କୁଞ୍ଚିତ
କେବୁ ହୁବେ ପ୍ରାଚୀର କଥାହୁଁ । କଥାହିଁ ଲାତର
ଦିଲକମାନେ ଗୋ ମାସ, ଗୁରୁର ନ ମାତରା
ମନ୍ଦିରାତି ଏକ ଦେବ କ କରିବା, ତେବେ
ମନ୍ଦ୍ର ଉପମାନକର ସବୁ ତ ବଳକରା
ଏକବିଦ୍ୟାକର ଦଶିବାର ସିଖାନ୍ତ କଥାହୁଁ
ବଳକର ସିଖାନ୍ତ କଥାହୁଁ ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ
ମାନେକ କଣ ଦିତା ନମନେ, ଦାର ବଳକର
କେମାହୁଁ, ପାଇଁ ତ କରେନ୍ତି ଯିବା ଲୋକ
ଏକବିଦ୍ୟାମେ ଦୁଇପରେରୁ ଅଧ୍ୟତତାଳ ଉପରେ
ହୁଁ । ତାହାର ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

କବି କଣ୍ଠ ଦେଇବନ୍ଧୁ ଓ ମେ ଯଦି କାହା

କବିର ପ୍ରେସ୍ ପ୍ରସକ୍ ।
କୁତନେବେଳେ ଦେଇଗଲେ ଏ କବିର
ମହାରାଜବ ପର୍ବତରାଜ ଦୁଇତି ବାହା
ଆଠ ଏ ତ ଅବାହାର ଦକ୍ଷତା, । ଏ କବିର
ମେଠର ପାହାରେ ପରମ କମାତ୍ର
ପରାମର୍ଶ ଦେଖିବା ଯାହା କବିରରେ ପାଇବା
ପାଇବା । ସବୁର ପାଇବା ପାଇବାରେ ପାଇବା

କାଳିକାର୍ତ୍ତର ବେଳେ ଦେଉଥାବା । କାଳିକାର୍ତ୍ତର ଗୋଟିଏ ପରିବାର୍ତ୍ତର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଖେମାକେ ମାନ୍ଦୁ ଗାଁତାରେ ପ୍ରାଣୀର କଳାକାର ଦୂରକରାଣୀ କାଳିକାର୍ତ୍ତର ସଂପର୍କରୁ ଦେବତାଙ୍କର କାଳିକାର୍ତ୍ତର ମନୁଷ୍ୟର ମୋଟାର ସୁରକ୍ଷାଟୀ ଖୋଲାଇଛନ୍ତି । ଏକନାଟିଲରେ ଏହିପରି ଥିଲେ ଏହାର୍ଥରେ ପରିବାର୍ତ୍ତର ବେଳେ ଦେଉଥାବା ।

ପଦକାରୀ ହାଟଗାଁ ଦକ୍ଷନ୍, ସମବିହିତ
ଦେବତାଙ୍କ ମା କ୍ଷମତା କଥା । ତେବେ
କାହିଁ ନ ସବେ । ମାତ୍ରାର ଅବଶ୍ୟକ
ହେମାକେ ଅବ୍ୟବ କର ନ ସବେ । ଦର୍ଶନର
ମାତ୍ରାକର ଅଟେଣ୍ଟର ଅସ୍ମତ ହୋଇଥିବୁ
ଅପରିଚେତ୍ତମାତ୍ର ସହିତେ କପାରେ ହୁଏ
ଏ ତାକର ହୋଇ, ପହଜର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତ୍ର

ପାତ୍ରମୋତ୍ତର ଏକ ତେମାର ପୁରସ୍କାର
ତିରଣୀସବ ।

ତେ ୧୯ ମେ ୧୯୬୨ ଶତାବ୍ଦୀରେ
ଯତ୍ତ ତ୍ରୁଟି ମାର୍ଗକ୍ଷେତ୍ରର ସମୟକର୍ତ୍ତର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାତ୍ରମୋତ୍ତର ପୁରସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କର ଦେଇଥିଲା । ସହରର କେତେବୁନ୍ଦ୍ରିୟ
କ୍ଷେତ୍ରର ଲକ୍ଷ ସମ୍ମାନ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା ।
କାନ୍ଦମ୍ବ ପୁତ୍ର ପାଖାଦରାବରେ ଏହିର
ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଉତ୍ତରକାନ୍ଦମ୍ବ ପ୍ରାଚୀନତା ବିଶେଷ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଦାର୍ଥର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହିର ଉପରେ ଏହିର
ବିଭିନ୍ନ କାନ୍ଦମ୍ବ ପୁତ୍ର ପାଖାଦରାବରେ
ଏହିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହିର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଏହିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହିର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଏହିତର କେବେ ଆଜି । ଯେତେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର
ଶାକାଶ୍ଵରକା ସହାୟ କଲାପିତା ନ
ପେତି ପ୍ରାଚୀମନ୍ଦିରରେ ତାମକିରମାଟନ ବ
ନିଜକଳରେ ଅନ୍ଧର୍ମ୍ଭ୍ୟା ଶାକାଶ୍ଵରକା
ସହାୟ କଲାପିତା ନିଜନ୍ମୁଦ୍ରାରେ ପଦବୀରେ
ବିଶେଷ ନିମ୍ନ ଶାକାଶ୍ଵରକା ପ୍ରମୁଖ ହାତ
ଓ ହାତର ପାଇସାର କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବା ଏବେ ସେମନକର ଶାକାଶ୍ଵରକା
ଦୁଃଖନାକ୍ରୂ କରିବାକୁ କରିବା କାହାର
କରେ ପଦବୀମାନେ କରିବାକୁ କରିବା କାହାର
ମହାତ୍ମା ପାଇସାର ପଦବୀରେ
ପ୍ରମୁଖ କରି ଏକାକୀ ପୋଷଣର କରିବା ଏବେ
କୋମନମନ୍ଦିର କରିବାକୁ କରିବା ଏବେ
କୁହେ । ପଦବୀରେ ଅଳ୍ପମାତ୍ର କରିବା
ଏକାକୀ ଏକ ପଦବୀରେ ଏକ ମେ କୋରିବା ଏବେ

ପରିବର୍ତ୍ତନର କାରଣ ହାଜାର ମିଲିଯନିଶାହିନ୍ଦ୍ରିୟ
ଅବହେଲା, ଅମନେ ଯୋଗ ଏହି ଅବହେଲା
ମେଲିଯିବାକୁହାରେ ହତ୍ତର ଶାହିୟ
ପୌର୍ଣ୍ଣ କରିବା କହ କାହାକୁ ଯହାନିର୍ଭବ
ଏହି । ମହାବୁଣ୍ଡମାତ୍ର କରିବାରେ ମହା
ନାରୀବାହୁ ଦୁର୍ଗା ପ୍ରାର କରୁଥିଲୁ କରୁଥିଲୁ
ମାତ୍ରକ ପରିଶାରମାତ୍ର କରିବୁଗୁଣକର
ଯହାର କେବଳାହି, ବ୍ୟବସାୟମାତ୍ର କରିବାର
ଏହିରୁ କୁର୍ରକ ଏହିରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବମାତ୍ରର
ମହିଳାଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ନାହିଁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କ୍ରୂଷିଏହିରୁ
ଏହିରେ କାହାକୁ କରି ଅବୁଧାରେ କାହାକୁ ଏହିରୁ
ଏହିରୁ ପାଇସି କରିବୁପାଇସିକୁ କରିବୁପାଇସିକୁ
କରିବୁ ଏହା କରିବାକୁ କେବୁ । ଅବେଳୀ
ମେଲାରମାତ୍ର କରିବାକୁ ଏ କରିବାକ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ କରିବାକୁ ପାଇଲାକୁ, କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ଏହିରୁ

କେନ୍ଦ୍ରର କାନ୍ତିକାରୀ କାମକାଳୀ କାମକାଳୀ

